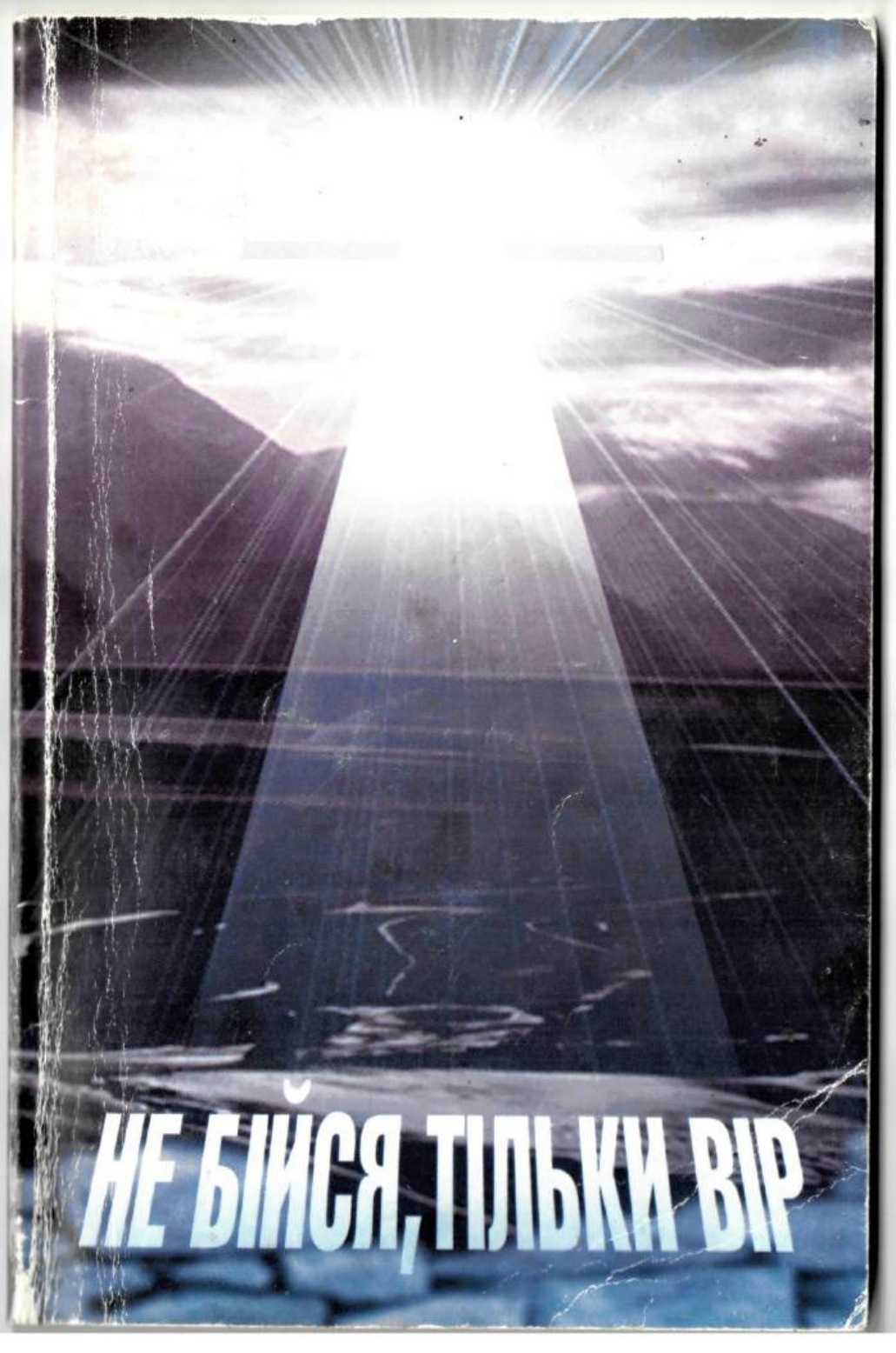
НЕ БІЙСЯ, ТІЛЬКИ ВІР

НЕ БІЙСЯ, ТІЛЬКИ ВІР

(життя і служіння ієромонаха Студійського
Уставу Володимира Василя Вороновського)

Львів 2003

Не бійся, тільки вір *(життя і служіння ієромонаха Студійського Уставу Володимира Василя Вороновського)* /Упорядкування о. Йосафата Воротняка, ЧСВВ і Віри Арів. — Львів: Місіонар, 2003. — 88 с.

Подаємо вам до рук книжку, яку можна б назвати путівником до зросту в святій вірі. У ній іде мова про ієромонаха Студійського Уставу Василя Володимира Вороновського – людини великої сили духа, завдяки молитві і свідченню якого тисячі вірних як в часи підпілля, так і після відродження нашої Церкви ступили на шлях спасіння.

Адресована вона передусім хворим і знедоленим, які шукають ліку від своїх душевних і тілесних недуг та порятунку від наслідків дії диявольської сили.

© Редакція часопису "Місіонар", 2003

Боже!
Ти вчив мене вже змалку, і досі я оповідаю про діла Твої чудесні. Аж до самої старості й сивини – не покидай мене, о Боже, поки не оповім про Твоє рамено цьому роду, усім, що прийдуть, – про Твою потугу, і про Твою справедливість, Боже, що сягає аж до неба. Ти учинив діла великі: Боже, хто рівний Тобі?
(Пс 71, 14-19).

ВСТУПНЕ СЛОВО

Наш Божественний Спаситель дав завдання Своїм апостолам лікувати всяку хворобу і неміч та владу виганяти злих духів (пор. Мт 10, 1). Цю владу сьогодні наслідники апостолів — єпископи передають деяким священикам, яких ми називаємо екзорцистами. Коли йде мова про Україну, то чи не найвідомішим екзорцистом в нашій Церкві є отець Студит Василь Вороновський.

Знаю о. Василя як просту, доступну і глибоковіруючу людину ще з 80-х років, коли мені — українцеві, виходцеві з Югославії, — Бог дав ласку вперше побувати на українській землі, де народився мій батько.

У гостинному приміщенні підпільних греко-католиків у Львові зустрів я серед численних єпископів та інших духовних осіб скромного священика, звичайного робітника санепідемстанції, який мало говорив і постійно усміхався. Мав він зі собою велику шкіряну течку, повну отрути, якою він труїв щурів.

В той же час, і ніхто про це не здогадувався, носив зі собою плящинку свяченої води, саморобний требничок, щоб відчитувати молитви над хворими, і Найсвятіші Тайни, якими скріплював на дусі тих, які навертались до Бога. Вже з першого погляду було помітно, що це жертвенний і відважний священик, який ще багато зробить добра для нашої Церкви і народу помимо того, що за ним стежили на кожному кроці.

Коли вдруге побував я у Львові восени 1986 року і мав нагоду знову зустрітися з о. Василем, то він мені довірливо шепнув, що його молодшого брата — ієромонаха Студійського Уставу Юліана недавно було висвячено на єпископа. Пригадую собі, як я його запевнив, що буду це зберігати як таємницю св. Сповіді. Але ця приємна новина невдовзі стала відома всім після того, як наша Церква вийшла з підпілля в кінці 1989 року.

З того часу, як я приїхав на постійне служіння до України, наша співпраця з о. Василем на духовній ниві пожвавилася, ми часто бували на місіях разом, зокрема у містах Городку і Червонограді, смт. Комарно, с. Стоянові на Сокальщині та ін.

Чимало разів відвідував я його як хворого у шпиталі, і вразило мене, що він не переставав допомагати недужим людям, які стояли до нього у великих чергах, відзискувати здоров'я тіла й душі. І хоча лікарі йому забороняли вставати з ліжка, він годинами молився над хворими, а коли його напоумляли, що це небезпечно для його здоров'я, то відповідав: "Я молюся за здоров'я інших, а Бог скріпить моє здоров'я".

Подиву гідна є його працьовитість і, незважаючи на слабкий стан здоров'я і вже немолодий вік, він завжди присутній там, де це необхідно, а зокрема на молитовних чуваннях та моліннях з нагоди релігійних і національних свят. Нераз він побував і в столиці України Києві, де під час місій у храмі св. Миколая на Аскольдовій могилі відправляв різні Богослужіння, читав молитви на оздоровлення і екзорцизми над великою кількістю вірних різних конфесій.

Молиться о. Василь повсякчасно, зокрема в дорозі, за всіх тих, які поручилися його молитві. Вражає його самовіддане служіння Богові й людям і беззастережна вірність та слухняність св. Церкві.

Об'їхав він у найважчі часи підпілля цілу Україну, проповідуючи людям Боже слово і уділяючи Святі Тайни. Зараз він вже не в силі всіх відвідати, але сподіваємося, що завдяки цій книжечці його молитовний дух стане присутнім по всій Україні, а навіть і за її межами. Хочемо вірити, що вона принесе велику духовну користь і відраду всім хрыстиянам.

В основу книжки "Не бійся, тільки вір" ввійшло вичерпне інтерв'ю, яке о. Василь дав її упорядникам. Дякуємо о. Василю за те, що він погодився на випуск цього видання і дозволив використати у ньому архівні фотографії.

Крім згаданого інтерв'ю з о. Василем у книжечці були використані деякі матеріали, опубліковані в різних періодичних виданнях, а також вміщено молитви на різні потреби.

Книжка адресована широкому колу читачів, передовсім віруючим людям, зокрема хворим і знедоленим. Її мета — привести до сильної віри кожну людину. Як в народі кажуть, коли тривога — тоді до Бога. Хочемо вірити, що всі, яким Бог допоміг у скрутній хвилині, залишаться до кінця свого життя на шляху спасіння.

Після відродження нашої Церкви виникли в Україні як гриби після дощу самозвані цілителі, які не лікують, а калічать душі. Необхідність висвітлити такі теми, як молитва сильніша від медицини і засоби оздоровлення душі і тіла виявилися вкрай необхідними. Власне це нас і наштовхнуло зібрати увесь цей матеріал у цій невеличкій книжечці.

Ще однією причиною, чому це видання виявилося вкрай необхідним, є те, що про о. Василя і його благородну діяльність не зовсім точно було написано у попередніх виданнях про зцілення молитвою.

Книжка "Не бійся, тільки вір" присвячена християнській сім'ї з нагоди Року родини з метою духовно зцілити християнську сім'ю України.

Редактори цього видання вважали за необхідне дещо поправити як в мовному, так і в богословському аспектах молитви на різні потреби, зокрема охоронну молитву св. свящмуч. Кипріяна.

о. Йосафат Воротняк, ЧСВВ

Даром прийняли — даром давайте

Чи снилося тобі, о рідна мати,
коли синів на світ ти привела,
що з пеклом вони будуть воювати,
від слова їх тремтітиме пітьма?!

Син Юліан сьогодні вже єпископ,
Василь наш Вороновський – екзорцист,
на його слово біс втікає з тріском
і зцілюється рана, що болить.

Він скромний, добрий, дуже працьовитий,
в житті він тихий і непоказний,
теплом і Божим світлом оповитий,
з підпілля меч духовний завжди з ним.

Тремтить все пекло, чує його нюхом,
Господь боротись сили додає,
він слабкий тілом, але міцний духом,
де були сльози, радість настає.

Усіх отець потішить і розрадить,
усмішка в нього завжди на устах,
святу водицю часто пити радить,
його скрізь люблять – в селах і містах.

Тверде у нього слово, наче криця,
а віра в Бога, наче той граніт,
любов'ю до людей вона іскриться,
притягує усіх, немов магніт.

Від чарів, заздрості й прокльонів,
від вроків він лікує всіх за мить,
і не боятись всяких забобонів
люд Божий в проповідях вчить.

"Подяку Богу, не мені складайте, –
отець Василь повторює щораз, –
що даром дано, даром віддавайте,
нехай Господь благословить всіх вас".

Не бійся, тільки вір! Воскресне правда Божа,
пропаде сила темряви навік,
в житті Христа ніхто не переможе,
на кожен яд Господь нам знайде лік!

Любов Дівчур, м. Червоноград

Розділ 1

Благословенна родина Вороновських

Вказавши ж рукою на Своїх учнів, мовив: "Ось Моя мати і брати Мої! Бо хто чинить волю Мого Отця, що на небі, той Мій брат, сестра і мати" (Мт 12, 49-50)

Село Гумниська Буського району Львівської області розкинулося на мальовничій підбужанській землі й відоме давнім родом Вороновських, який подарував переслідуваній Українській Греко-Католицькій Церкві ревних і жертвенних душпастирів.

У побожній багатодітній селянській родині Семена і Євфросинії Вороновських, які мали 13 дітей, виростали два юнаки – Йосиф та Іван. Батьки виховали своїх синів так, що один із них у нашій катакомбній Церкві посвятив своє життя служінню Богові, як ієромонах, а сини другого – Василь і Юрій – мабуть, за прикладом свого стрийка Йосифа, – не тільки в час жорстоких переслідувань і гонінь, але і після виходу УГКЦ з підпілля продовжують ревно працювати у Христовому винограднику.

Йосиф Вороновський народився 7 жовтня 1913 року і був наймолодшим у сім'ї. У 1938 році він вступив до новіціяту отців Студитів в Уневі, прийнявши під час облечин монаше ім'я Януарій. Після успішного закінчення Малої духовної семінарії у 1944 році вступив до підпільної Духовної семінарії у Львові. Закінчив

Спробуйте и подивіться, який добрий Господь. Блаженний хто до Нього прибігає (Пс 34, 9).

класичний відділ Львівського університету ім. І. Франка. 7 листопада 1958 року був рукоположений на священика владикою Миколаєм Чарнецьким, ЧНІ (нині блаженним УГКЦ). Був ревним ієромонахом, шляхетною і доброзичливою людиною. Помер у день свого 80-річчя – 7 жовтня 1993 року, передбачивши день своєї смерті. Похований на Янівському цвинтарі у місці вічного спочинку монахів Студійського Уставу.

У сім'ї Івана і Ксенії (з дому Костишин) Вороновських виростало троє синів – Михайло, Василь і Юрій. Батьки були дуже побожними, тому своїх дітей змалечку виховували у християнському дусі. Кожної неділі вони усією родиною ходили до гумниської парафіяльної церкви св. Архистратига Михаїла: вранці – на Службу Божу, а ввечері – на Вечірню.

Може, вже тоді з Божого Провидіння один із синів Вороновських Василь отримав від Господа через заступництво і опіку св. Михаїла дар боротися проти злої сили і виганяти її іменем Ісуса Христа, що на окремий спосіб проявилося вже у роки його священичого служіння. І як не дивно, сьогодні він виконує своє служіння у львівському храмі св. Михаїла. Ціле його життя — від Гумниськ до Львова — проходить під знаком св. Михаїла, борця проти злих духів і переможця люцифера.

Щороку сім'я Вороновських їздила на відпусти. Одного разу батько купався у річці й почав потопати, але чудом вирятувався, схопившись за гілляку. Відтоді він разом з дружиною і дітьми кожного року їздив на відпусти подякувати Богові за чудесне вирятування від смерті: на празник Різдва св. Івана Хрестителя – до м. Олеська Буського району, щоб там помолитися перед чудотворною іконою Пресвятої Богородиці, а на свято Успіння Матері Божої – до с. Милятина Буського району, де знаходиться чудотворний образ Розп'ятого

Насити нас милістю Твоєю вранці, щоб ми раділи й веселились по всі дні наші (Пс 90, 14).

Ісуса Христа Милосердного *(14 серпня 1747 року цей образ було перенесено до костелу отців Кармелітів Босих у Милятині, а вже через вісім років, 15 січня 1755 року, архиєпископ Миколай Ігнатій Вижицький оголосив його чудотворним. Святішому Отцеві Івану Павлу II під час його візиту в Україну в червні 2001 року подарували копію цього чудотворного образу – прим. ред.).*

Батьки прищепили своїм трьом синам любов до Бога і прагнення Йому служити, тому не дивно, що двоє з них – Василь і Юрій – вирішили обрати шлях богопосвяченого життя, незважаючи на важкі й небезпечні часи підпілля УГКЦ. Про Василя мова йтиме в наступних розділах книжки, а зараз коротко ознайомимо вас із життєписом двох його братів.

Старший брат Михайло народився 2 листопада 1924 року в с. Гумниська. Після закінчення середньої школи навчався у Львівському університеті ім. І. Франка на українському відділі. Працював учителем української мови і літератури в гумниській середній школі, а потім у Львові. Був одружений, мав сина Ігоря. Помер 18 листопада 1998 року.

Молодший брат Юрій народився 5 травня 1936 року в с. Гумниська. Після закінчення середньої школи навчався в Українському поліграфічному інституті у Львові. Під час навчання у 1958 році вступив до монастиря Студійського Уставу підпільної УГКЦ, отримавши під час облечин монаше ім'я Юліан, а вічні обіти склав 1963 року.

Після закінчення інституту в 1961 році впродовж 15 років займав різні посади – від інженера до начальника відділу – у Львівському проектно-конструкторському інституті. Згодом через своє віровизнання змушений був звільнитися з роботи і працював звичайним робітником у котельні аж до часу виходу нашої Церкви з підпілля. Будучи монахом і працюючи на державній

Служіте Господеві з радістю! Увійдіть перед Його обличчя веселі! (Пс 100, 2).

роботі, навчався у підпільній Львівській духовній семінарії. 27 жовтня 1968 року з рук владики Василя Величковського, ЧНІ (нині блаженного УГКЦ) отримав ієрейські свячення у Львові. Був настоятелем, а пізніше ігуменом монастиря отців Студитів.

Єпископську хіротонію уділив ієромонаху Юліану архиєпископ Володимир Стернюк 30 вересня 1986 року у Львові. У 1991 році Глава УГКЦ Мирослав Іван кардинал Любачівський призначив його архимандритом монахів Студійського Уставу в Україні і ректором Львівської духовної семінарії Святого Духа.

У 1993 році владика Юліан став адміністратором новоутвореної Самбірсько-Дрогобицької єпархії, а 17 квітня 1994 року відбулася його інтронізація на правлячого єпископа згаданої єпархії, обов'язки якого виконує до сьогодні.

Розділ 2

Життя і служіння ієромонаха Володимира Василя Вороновського

1. Священиче і монаше покликання

Які ж то вони любі, Твої шатра, Господи сил! Знемагає моя душа й прагне до дворів Господніх! (Пс 84, 2-3)

Василь народився 6 травня 1929 року в с. Гумниська. Цей день його народження на сам празник св. Юрія Змієборця став немовби ще одним знаком з неба, що хлопець в майбутньому стане ревним поборником диявола впродовж свого нелегкого життя, повсякчасно маючи своїм покровителем і заступником цього великого святого.

Коли Василеві було дев'ять років, отці Редемптористи *(монахи Чину Найсвятішого Ізбавителя – прим. ред.)* голосили місії у його рідному селі. Малий хлопчина з радістю ходив на місійні науки отців, які відбувалися щодня вранці й ввечері впродовж двох тижнів. І вже тоді, далекого 1938 року, він твердо вирішив стати нежонатим священиком і місіонером, щоб таким чином мати якомога більше можливостей працювати для Бога, Церкви і свого народу.

У 1942 році чотирнадцятирічний Василь вступив до Малої духовної семінарії у Львові, де навчався впродовж декількох років аж до дня закриття її радянською владою. У 1947 році він вступив на німецький

Навчи мене творити Твою волю, бо Ти Бог мій (Пс 143, 10).

відділ Львівського університету ім. І. Франка, який закінчив 1953 року. Протягом 17 років працював учителем німецької мови у селах Кам'янсько-Бузького та Буського районів на Львівщині, згодом – у львівській середній школі №78 аж до 1970 року, коли його вперше заарештували органи КДБ.

Будучи вчителем, Василь далі прагнув стати священиком і просив Бога про вділення йому цієї ласки. Він щодня відмовляв "Богородице Діво", щоб Мати Божа допомогла йому стати добрим священиком, бо він одного просив у Бога, подібно до псалмопівця: "Одного в Господа прошу, одного я благаю: жити в домі Господнім по всі дні життя мого, щоб бачити красу Господню і віддаватись роздумам у Його храмі" (Пс 27, 4-5).

Василь навчався у підпільній Духовній семінарії у Львові, здобуваючи знання з богослов'я у таємних греко-католицьких єпископів Миколая Чарнецького, ЧНІ і Никанора Дейнеги, Студійського Уставу, а також ієромонаха Студита Януарія Вороновського і підпільного греко-католицького священика Богдана Ковальського, пароха с. Гумниськ.

На празник Благовіщення Матері Божої 7 квітня 1959 року Василь мав отримати ієрейські свячення з рук владики Миколая Чарнецького. Заздалегідь домовившись з єпископом, він прибув до нього, щоб прийняти св. Тайну Священства. Але коли приїхав до Львова, то довідався, що владика-мученик декілька днів перед тим відійшов до Господа по вічну нагороду. Кир Миколай помер в опінії святості й замість того, щоби бути святителем Василя на землі, він став його заступником і покровителем у небі.

Василь не розгубився і першу думку, що йому не судилося стати священиком, одразу відкинув. Він зрозумів, що Бог дав йому таке випробування, щоб

Ти мені стежку життя покажеш, повноту радощів, що в Тебе; блаженство по Твоїй правиці вічне (Пс 16, 11).

побачити, чи Його вірний слуга не зневіриться, чи буде далі твердою ходою прямувати до здійснення свого священичого покликання. Василь не переставав щиро молитися за уділення йому Божої благодаті священства: "Обстань за мою справу, Господи, бо я ходив невинно і, на Господа поклавшись, не хитався" (Пс 26, 1).

Довгоочікуваний день настав через чотири місяці. 14 серпня 1959 року владика Іван Слезюк (нині блаженний УГКЦ) висвятив Василя на диякона, а наступного дня, в неділю 15 серпня – рукоположив його на священика. На гасло свого священичого служіння вибрав слова псалмопівця: "Господи, губи мої відкрий, і уста мої сповістять хвалу Твою" (Пс 50, 17).

Першу Службу Божу новоієрей Василь відправив у закритому безбожницькою владою храмі с. Куличкова Сокальського району на Львівщині (неподалік міста Белза). Отець Василь приховав від батьків цю радісну звістку, що став священиком, щоб вони не переживали, що його заарештують, а їх усіх вивезуть на Сибір. Аж через півроку батьки довідалися, що їхній син все ж таки був рукоположений на священика.

Через декілька років після священичих свячень о. Василь вступив у 1965 році до монастиря отців Студитів, вірно виконуючи слова Ісуса Христа: "Хто задля імені Мого покине дім, братів, сестер, батька, матір, жінку, дітей, поля, в сто раз більше одержить і життя вічне матиме в спадщину" (Мт 19, 29).

Під час облечин Василь прийняв монаше ім'я Володимир. Однак, зважаючи на те, що Церква в той час була у підпіллі, він залишив хрещене ім'я, щоб не наражати на небезпеку своїх співбратів по монашеству. І сьогодні люди його знають не інакше як о. Василь *(таким іменем ми будемо далі його і називати – прим. ред.)*. У 1970 році він склав довічні чернечі обіти, принісши своє життя у цілопальну жертву Богові.

Люблю, о Господи, оселю Твого дому, місце перебування Твоєї слави (Пс 26, 8).

2. Душпастирська праця під час підпілля УГКЦ

2.1. Початки священичого служіння

Щасливі ви, як вас ганьблять за Христове ім'я, бо Дух Божий на вас покоїться! (1 Пт 4, 14)

Після висвячення о. Василь Вороновський душпастирював у Львові. Кожної суботи і неділі їздив по селах Львівщини, де підпільно відправляв Службу Божу, бо в робочі дні він учителював.

Найчастіше о. Василь відправляв Богослуження у помешканнях підпільних греко-католиків, а деколи – навіть у церквах, які були на той час закриті комуністами. І хоча людям було заборонено збиратися у храмі на спільні моління, за чим пильно стежила місцева влада, однак, вони мали ключі і, якщо це було можливо, приходили у неділю до церкви, щоб разом вислухати св. Літургію і піднести свої молитви до Бога.

Отець Василь часто їздив правити Службу Божу до сіл Фійна і Мокротин Жовківського району. Найчастіше він виконував своє священиче служіння у двох селах, які можна навіть назвати його підпільною парафією: Добряни Городоцького району і Хлопчиці Самбірського району. Там ревний ієромонах упродовж 30 років підпільно відправляв різні Богослуження і уділяв вірним Святі Тайни.

Отець Василь завжди "старався виявити себе перед Богом випробуваним робітником .., який добре настановлює словом правди, шукав справедливості, віри, любові, миру – разом з тими, що прикликають Господа чистим серцем .., був до всіх привітним, здібним навчати, терпеливим, лагідно картав тих, що спротивляються" (пор. 1 Тим 2, 15; 22; 24-25).

Я ж, з превеликої ласки Твоєї, увійду в дім Твій і поклонюся до святого храму Твого в страсі перед Тобою (Пс 5, 8).

Упродовж 11 років жертвенного душпастирського служіння по містах і селах Львівщини, Івано-Франківщини, Тернопільщини і навіть багатьох областей Східної України о. Василя з Божого Провидіння обминали арешти. Органи КДБ постійно стежили за ним, але коли кадебісти приїжджали арештувати його, то якась вища сила немовби закривала їм очі й вони, озлоблені й засліплені ненавистю до Божого слуги, від'їжджали ні з чим.

Був випадок, коли у с. Сусолів Самбірського району Львівської області на о. Василя, який відправляв там Службу Божу, хтось доніс у міліцію, яка не забарилася приїхати. Тоді людям вдалося непомітно відвести його до хати одного партійного діяча, де він переховувався аж до ранку. А іншим разом місцеві парафіяни вдалися до хитрощів: переодягнули о. Василя у якісь лахміття, дали в руку костур і так він під виглядом жебрака безпечно вийшов зі села, яке було оточене кадебістами.

Якось одного разу о. Василь приїхав до вже згаданого с. Добряни, щоб похрестити дитину. Опісля люди посадили його в поштову автомашину, яку зазвичай органи влади не перевіряли, і нею він міг цілком безпечно доїхати до Львова. За декілька кілометрів перед Городком о. Василю прийшла в голову раптова думка пересісти в автобус. Зрозумівши, що це голос Божий, він так і зробив, щасливо доїхавши до Львова. Пізніше він довідався від знайомих людей, що поштову машину органи КДБ зупинили в Городку, щоб перевірити правдивість доносу одного з жителів Добрян.

Був це справді доказ Божого Провидіння, про яке о. Василь міг би сказати словами псалмопівця: "Силу чудес учинив Ти, Господи, мій Боже, Провидінням Твоїм над нами. Ніхто Тобі не рівний. Я був би радий їх звістити й розповісти, та забагато їх, щоб їх перелічити" (Пс 40, 6).

Охоче принесу я Тобі жертву, прославлю Твоє ім'я, Господи, бо вона добре! (Пс 54, 8).

Бог справді охороняє Своїх вірних слуг від ворогів, не зраджує їхньої надії на Нього, не забуває про них, запевнюючи їх через пророка: "Не бійся, бо Я з тобою! Не тривожся, бо Я – Бог твій! Я додам тобі сили, Я тобі допоможу, підтримаю тебе переможною правицею Моєю. Невже ж забуде молодиця своє немовля?.. Та хоча б вона й забула, Я тебе не забуду" (Іс 41, 10).

На празник Різдва Христового до с. Хоросниця Яворівського району на Львівщині приїхала міліція. Отець Василь відправляв святкову Службу Божу в сільському храмі. Але на св. Літургії було дуже багато людей, які не дали міліціонерам зайти до храму, щоб отець зміг податися на безпечне місце.

Часто траплялося у житті о. Василя, коли Бог чудесним способом оберігав його від засідок "хижих вовків в овечій одежі" (пор. Мт 7, 15). Але поволі, однак, невблаганно наближався той час, коли і йому довелося багато перетерпіти за Господа, Який терпіннями випробував Свого слугу на вірність, мов золото вогнем.

2.2. Блаженні переслідувані за правду

Тому я все терплю ради вибраних, щоб і вони осягли спасіння, що в Христі Ісусі (2 Тим 2, 10)

Отець Василь Вороновський став подібно до св. апостола Павла тим вибраним знаряддям, якому Бог доручив свідчити Його перед безбожниками і чимало витерпіти за Його ім'я (пор. Ді 9, 15-16).

Вперше заарештували о. Василя 12 лютого 1970 року на празник Трьох Святителів. Це сталося о сьомій годині вечора у вже згаданому вище с. Фійна. Там він хрестив двох дітей і сповідав близько 40 людей. Міліціонери прийшли під час Служби Божої, коли люди

Близько Господь до всіх, які до Нього взивають, до всіх тих, що до Нього взивають по правді (Пс 145, 18).

відмовляли "Символ віри", але як не дивно, вони дозволили отцеві запричащати вірних і дослужити св. Літургію, а вже після того його заарештували.

Засудили тоді о. Василя на 15 діб ув'язнення у Жовківській тюрмі, стягнувши з нього 50 карбованців штрафу. Щодня у в'язниці він важко працював, а щоночі – ходив на допити до начальника КДБ. У такі хвилини він молився за своїх ворогів, повсякчас згадуючи слова: "Бо чув я нашіптування багатьох, страхіття навколо; коли вони разом змовлялися на мене, і замишляли відібрати життя в мене" (Пс 31, 14).

Після першого арешту о. Василя вигнали з середньої школи №78, де він учителював. Майже півроку він шукав роботу, але не міг влаштуватися навіть простим робітником на заводі, хоч і мав вищу освіту. А в ті часи, якщо людина не працювала, то її вважали "туніядцем", за що також могли посадити до в'язниці. З допомогою о. Ярослава Тихого, який короткий час виконував обов'язки завідувача у львівській санепідемстанції, о. Василь влаштувався на роботу в цій установі, яка "славилася" тим, що тут працювало дуже багато підпільних священиків УГКЦ.

Впродовж 19 років аж до виходу на пенсію о. Василь вдень працював дезінфектором, а ввечері – їздив по навколишніх селах, де виконував своє душпастирське служіння. За ним постійно стежили кадебісти, але часто він заходив у т. зв. "прохідні" доми, у яких був другий вихід на іншу вулицю, рятуючись таким чином від їхнього пильного ока.

І так нерідко вони ловилися на ці хитрощі, навіть бувало, що цілими годинами простоювали біля будинку, чекаючи, коли він вийде... І в такі хвилини згадувалися йому слова: "День у день лютують мої противники, багато бо тих, що йдуть боєм на мене. Збираються, засівши, за кроками моїми назирають" (Пс 56, 3, 7).

На Бога, слово Котрого славлю, на Бога уповаю, не страхаюся: що може заподіяти мені людина? (Пс 56, 5).

Отець Василь, хоч і перебував під пильним наглядом КДБ, проте кожного дня правив Службу Божу, а в святкові дні навіть по дві-три св. Літургії у різних селах.

Вдруге о. Василь був заарештований рівно через 15 років у той самий день і час, що і в перший раз, тільки це вже сталося у Львові. Його покликали посповідати одну важкохвору жінку і слідом за ним до її хати прийшли кадебісти. Цього разу отець пробув лише одну ніч у КДБ, знову заплативши штраф – 50 карбованців. Але для нього цей арешт був важчим від першого, тому що під час слідства в нього забрали найцінніші для священика речі: фелон, чашу, св. Євангеліє, требник, навіть антимінс.

Однак о. Василь не здавався, використовуючи під час св. Літургії святі мощі замість антимінса, звичайну склянку – замість чаші, а тексти Служби Божої і молитов він знав напам'ять.

Після другого арешту о. Василь продовжував відважно душпастирювати по селах Львівщини, закликаючи людей до навернення і покаяння, часто згадуючи слова псалмопівця: "Господь – моє світло й моє спасіння: кого маю боятись? Господь – мого життя твердиня: кого маю страхатись?" (Пс 27, 1).

Та недовгим був цей час, бо вже у 1988 році у с. Хлопчиці, де о. Василь мав хрестити дитину, його арештували втретє. До села приїхав повний автобус міліціонерів і ще до того "бобик" з їхнім начальством.

Прибули за ним, мов за найбільшим злочинцем. В ту хвилину він не злякався, а пригадав собі подію з Гетсиманського саду, коли на його Божественного Учителя вийшли з мечами і киями, немов на розбійника, щоб узяти Його (пор. Мт 26, 55).

Міліціонери оточили хату і провели в ній обшук. Отець Василь сховав фелон і чашу під трюмо, і хоч

О Господи, удосвіта Ти голос мій почуєш, удосвіта буду молитися до Тебе й виглядати (Пс 5, 4).

один з міліціонерів знайшов їх, однак, не подав виду. Потім о. Василя завезли до Самбірського КДБ, звідки його о першій годині ночі відпустили, бо не мали вагомих доказів, стягнувши з нього 50 карбованців штрафу.

Він не жалівся на втому і виснаження, не було йому шкода і тих грошей, але тільки жаль було мощей св. Бригіти, образочків та медаликів, які в нього безповоротно забрали під час обшуку.

Отець Василь завжди зберігав спокій духа, пам'ятаючи, що все діється з Божого допусту: "Нехай і облогою стануть проти мене, не настрашиться моє серце; нехай і війна настане проти мене, навіть тоді буду я уповати на Господа" (Пс 27, 3).

3. Священиче служіння після легалізації УГКЦ

Я прославлятиму Тебе повіки, за те, що вчинив єси, і возвіщатиму ім'я Твоє, – воно бо добре, – перед вірними Твоїми (Пс 52, 11)

Упродовж свого священичого служіння під час підпілля нашої Церкви о. Василь Вороновський неодноразово нагадував вірним про переслідування і мужнє витривання перших християн аж до їхньої мученицької смерті, пригадуючи їм слова Господні: "Хто витриває до кінця, той спасеться" (Мт 10, 22).

Як з Божого Провидіння завдяки едикту імператора Костянтина 313 року настало вільне визнання християнської віри, так і в 1989 році розпалася імперія зла – Радянський Союз – і настав погідний час для легальної діяльності нашої багатостраждальної УГКЦ.

Протягом шести років о. Василь жертвенно служив у львівських храмах Преображення Господнього і

І всі ті, що до Тебе прибігають, будуть раділи. Захисти їх, і нехай Тобою веселяться ті, що люблять Твоє ім'я (Пс 5, 12).

св. Архистратига Михаїла (по вул. Зеленій). Після того, як монахам Студитам дали будинок під монастир на вул. В. Винниченка, о. ігумен наказав йому правити в монашій обителі. Згодом о. Василь виконував душпастирське служіння у великій парафії, яка складалася з трьох сіл – Унів Перемишлянського району й Словіта і Якторів Золочівського району на Львівщині.

Однак важка праця о. Василя в підпіллі невдовзі далася взнаки. Під час Богослужень ставало йому так погано, що люди виносили його з церкви. Протягом місяця він грунтовно лікувався і на цей час його звільнили зі священичих обов'язків, та він щодня відправляв Службу Божу, хоч і був дуже обезсилений і мав сильне головокружіння.

Милостивий Господь пам'ятає про Своїх добрих і вірних синів. Одного разу о. Василь, незважаючи на слабкий стан здоров'я, поїхав на прохання о. пароха до села Сивороги Перемишлянського району на Львівщині. Під час св. Літургії його підтримували два монахи Студити, щоб він не впав. Але після того, як він прийняв Найсвятіші Тайни, то головокружіння одразу пройшло. Отець Василь впевнено стверджує, що у церкві Покрову Пресвятої Богородиці в Сиворогах сталося чудо, бо відтоді він вже не приймає ніяких ліків від тієї недуги.

Останньої неділі кожного місяця о. Василь намагається приїхати до каплички Преображення Господнього у рідному селі Гумниська, щоб після св. Літургії відчитати молитви над хворими і відправити водосвяття. До цього святого місця з'їжджається багато людей з навколишніх сіл і міст Львівщини.

Цю дорогу для його серця святиню після виходу УГКЦ з підпілля збудували жертводавці в 1993 році на місці батьківської хати, в якій колись часто давали реколекції і щодня правили Службу Божу отці Редемптористи Михайло Винницький і Михайло

Господь – мій Пастир: нічого мені не бракуватиме. На буйних пасовиськах Він дає мені лежати; веде мене на тихі води (Пс 23, 1-3).

Лемішка, пізніше отці Студити, нащадки славної родини Вороновських, – Януарій, Юліан і Василь.

У 1996 році нову капличку посвятив митрополит Володимир Стернюк. Згодом біля каплиці побудували дзвіницю. Отець Василь хотів на подвір'ї встановити водосвятницю і Хресну дорогу, подібну до тої, що в Люрді у Франції, але, на жаль, для цього виявилося замало місця.

У храмі св. Михаїла в Гумниськах почергово моляться вірні УПЦ КП і УГКЦ, але коли до села приїжджає о. Василь, то на Богослужіння збираються усі християни, незалежно від конфесійної приналежності.

Нині о. Василь служить у храмі св. Архистратига Михаїла при монастирі отців Студитів св. Йосифа у Львові. В Унів, де він був у свій час постійно парохом, їздить дуже рідко: раз або двічі на рік. Часто буває на місіях у багатьох селах і містах Західної і Східної України, де читає молитви на зцілення недужих, виголошує проповіді, сповідає вірних і відправляє водосвяття.

Отець Василь не відмовляє нікому, їде всюди, де його просять приїхати. Правда, після важких підпільних років часто лікується, але навіть перебуваючи раз у раз в лікарні, не перестає жертвенно виконувати своє багатогранне священиче служіння.

Розділ 3

Ревна молитва праведника має велику силу

1. Господи, Лікарю душ і тіл, помилуй нас!

Я ж, як вони хворували, надягав волосяницю, присмиряв постом мою душу і молився у моїм серці (Пс 35, 13)

Отець Василь Вороновський почав читати молитви над хворими ще під час свого підпільного священичого служіння. Вперше він відчув цей Божий дар зцілення через декілька років у 1961 році після свого висвячення. Це чудо сталося в с. Фійна на Львівщині.

Одного разу батьки дитини, яка вночі прокидалась і сильно кричала, попросили молодого ієрея Василя прочитати над нею молитви.

Отець Василь згадує тепер з усмішкою, як спершу навіть не знав, які молитви треба читати у таких випадках. Ніяких книжок він не мав, бо в той час було дуже небезпечно носити з собою якусь богослужбову літературу, а напам'ять молитов над хворими ще не знав, бо тільки недавно прийняв священичі свячення.

Тоді о. Богдан Репетило, ЧНІ порадив йому відправити Мале водосвяття, яке відправляється на храмовий празник, і відчитати молитву до Матері Божої "Нескверна, непорочна..." з Малого повечір'я.

Бог вислухав щирі молитви Свого вірного слуги. Хвора дитина була зцілена завдяки Божій благодаті й

Славитиму Тебе, о Господи, усім моїм серцем, розповім про всі чуда Твої (Пс 9, 2).

молитві о. Василя. Ця радісна вістка швидко рознеслася по всьому Жовківському районі. В кожному селі знали про це чудо молодого священика.

Пригнічені горем люди почали до нього приходити по допомогу і пораду, як до священика, через якого Бог зціляє не тільки з духовної, але й тілесної недуги. Багато хворих отримали велике полегшення, а часто навіть і одужання після молитов, які читав над ними о. Василь. І пригадалися їм часи Ісуса Христа, коли завдяки Його спасительній діяльності "криві ходили, прокажені очищалися, глухі чули, а вбогим проповідувалась Добра Новина" (пор. Мт 11, 5).

"Перебуваючи в ув'язненні в 1970 році, – згадує о. Василь, – я відвіз хворого на чорну хворобу сина одного кадебіста у с. Дору біля Яремча на Івано-Франківщині. Там ієромонах Студійського Уставу Мирон відчитував молитви над хворими, які були дуже помічними. Після смерті о. Мирона мені було доручено продовжити його цілительську місію. Потім цей дозвіл о. ігумена Никанора Дейнеги підтвердили єпископ Василь Величковський, ЧНІ і митрополит Володимир Стернюк, а згодом Мирослав Іван кардинал Любачівський".

Отець Василь, незважаючи на те, що багатьом людям завдяки Божій благодаті допомагає видужати з тілесної недуги, сам дуже часто хворіє, навіть переніс декілька складних операцій.

Напевно, багато хто дивується, що через нього Господь зсилає такі численні ласки оздоровлення Своїм дітям, а йому посилає недугу. Часто люди запитують о. Василя, чому він не зцілить себе самого, а він тільки з усмішкою відповідає: "Я за себе ніколи не молюся. Прошу Бога за всіх людей. Господь дає мені фізичні терпіння, і я у всьому цілковито годжуся з Божою волею".

А мені благо – близько Бога бути і покладати моє прибіжище в Господі Богі, щоб розповісти про всі діла Його (Пс 73, 28).

Деякі з людей кажуть, що це помста диявола, а о. Василь заперечує: "Я багато хворів, але це не витівки злого духа, а допуст Божий. Знаємо, що пророк Ісая писав, що слуга Божий має взяти на себе удари людей, які "ранами Його будуть вилікувані" (пор. Іс 53, 4-5)". І ми, послідовники Ісуса, повинні бути подібні до Нього і взяти на себе недуги людей" (пор. Мт 8, 17).

У книзі Йова написано, що Господь допустив сатані зробити так, щоб сини й дочки праведного Йова загинули, все стадо пропало, а під кінець його тіло вкрилося лютою проказою. А праведник терпеливо все зносив, кажучи: "Господь дав, Господь і взяв. Нехай ім'я Господнє буде благословенне"! Ми повинні вміти подібно до праведного Йова у терпіннях, недузі й нещастях вбачати допуст Божий і вважати це випробуванням нашої віри".

2. Молитвою і постом виганяється злих духів

Пошли нам допомогу на гнобителя, бо марна людська допомога. З Богом учинимо ми подвиг, – Він наших гнобителів розтопче (Пс 60, 13-14)

У 1972 році о. Василь Вороновський отримав дозвіл від єпископа читати екзорцизми.

Екзорцизм – це молитви на вигнання злого духа, затверджені церковною владою. Їх можуть відмовляти тільки ті священики, які мають на це дозвіл від єпископа. Якщо би хтось зі священиків чи мирян без дозволу владики намагався виганяти злих духів, то наражався би на велику небезпеку. Про це мовиться у Діяннях апостолів, коли сини одного юдейського первосвященика бралися без дозволу заклинати диявола "Ісусом, якого Павло проповідує", на що "злий дух

Я же славитиму Господа за Його справедливість, буду виспівувати ім'я Господа Всевишнього (Пс 7, 18).

озвався до них, кажучи: "Ісуса я знаю і Павла знаю; ви ж хто такі?". І наскочив на них той чоловік, в якому був злий дух, і перемігши їх, подужав так їх, що вони голі і поранені втекли з того дому" (пор. Ді 19, 15-16).

Отець Василь каже, що найчастіше злий дух з'являється у вигляді вогню. Про перше відчитування екзорцизму він розповідає: "Приїхали до мене жителі смт. Комарно Городоцького району, що на Львівщині. Там в одній хаті почав без причини з'являтися вогонь. Водою залили, а полум'я знову розгоряється. Цікаво, що коли мене запросили приїхати до села, то на стіні того будинку, в якому виникав вогонь, з'явилися слова: "Не кличте священика, бо я помщуся". Тоді місцеві жителі дуже перелякалися і коли я приїхав до села, то там усюди відчувався великий страх.

Після приїзду я одразу оголосив у церкві, що протягом тижня буду проводити місії, щоб людей привернути до Бога. А коли я сказав, що в п'ятницю буду виганяти злого духа, то в четвер ввечері до церкви прийшли вінчатися шість пар, які жили на віру, – боялися, щоб той диявол, як його виженуть з тої хати, не прийшов до їхніх домівок. А наступного дня я відправив водосвяття і прочитав у тій хаті екзорцизм включно зі заклинанням. Після цього вогонь вже більше там не виникав безпричинно".

Іншим разом у с. Якторів Золочівського району на Львівщині диявол почав шаленіти також у вигляді вогню, загрожуючи життю двох малолітніх дітей. Одна дитина невідомо як опинилася на стриху хати, який ззовні був замкнений, а друга – на городі у кукурудзі, обв'язана якимось волоссям. Батьки дітей попросили о. Василя відчитати екзорцизм. І знову перед його приїздом диявол помстився людям – підпалив на подвір'ї стодолу і стайню.

Благословен Господь день у день: Бог, наш Спаситель, несе наш тягар! Бог наш – Бог спасіння (Пс 68, 20-21).

Отець Василь розповідає про цей випадок: "Коли я приїхав до села, то довідався, що батьки тих дітей були невінчані й тому не приймали Святих Тайн. Я спершу повінчав їх у церкві, а потім відправив у їхній хаті водосвяття, прочитав екзорцизм включно зі заклинанням і відтоді там все стало спокійно".

Як завжди, по всій околиці одразу пройшла чутка про успішність екзорцизму, проведеного о. Василем, і вірні греко-католицької і православної конфесій прийшли з хоругвами на подвір'я, співаючи Богові подячні пісні.

У с. Кобиволоки Теребовлянського району на Тернопільщині більше двох місяців злий дух проявляв свою силу через вогонь, спаливши на чотирьох обійстях підлогу, стрих, стіжок з сіном і паркан. Пожежники приїжджали гасити вогонь, але нічого не допомагало, бо коли загасили вогонь на одному подвір'ї, то починало горіти на іншому. Тоді вони сказали, що вже більше не будуть приїжджати, хай хоч ціле село горить. А село було велике – 900 хат, і ще до того ж всі жителі були вірними Православної Церкви.

І знову не обійшлося без о. Василя. Після того, як він відчитав екзорцизм, у селі настав довгоочікуваний усіма спокій і всі вірні славили Бога й дякували Йому.

Отець Василь може навести багато прикладів успішного екзорцизму. Під час молитов на вигнання злого духа, як свідчить багато людей, траплялося навіть таке, коли було чути різні нелюдські крики й ревіння, а навіть звуки, подібні на гавкіт чи кукурікання.

"Це правда, – підтверджує о. Василь свідчення вірних, – деколи люди так кричать, що навіть не чути молитов, які я відчитую. Але після екзорцизму такі люди часто отримують зцілення.

Якась жінка одного разу кричала протягом цілої Утрені, не даючи мені спокійно відправляти Богослужіння, але коли я провів над нею екзорцизм, то

Ми ж Твій народ й отара Твоєї пастви, будемо дякувати Тобі повіки і з роду в рід хвалу Твою звіщати (Пс 79, 13).

вона відразу заспокоїлася і навіть казала пізніше, що нічого не пам'ятає".

Подібно як на Ісуса Христа нарікали злі духи у гадаринському краю, чому прийшов мучити їх перед часом (пор. Мт 8, 28), так, без сумніву, нечисті духи бояться сили молитви о. Василя, який приходить в ім'я Боже до хворих і знедолених, безбоязно виганяючи диявола і зціляючи різні недуги в нашому народі.

3. Львівська Витесда

А є в Єрусалимі при Овечих воротах купелеве місце, по-єврейському воно зветься Витесда, що має п'ять критих переходів. Лежала в них сила недужих, сліпих, кривих, усохлих, які чекали, коли то зрушиться вода.., і хто, отже, ... поринав по тому, як вода заколочувалася, то одужував, – хоч яка б там була його хвороба (Ів 5, 1-4)

Кожного понеділка до храму св. Архистратига Михаїла, що знаходиться біля вул. Підвальної у Львові (по вул. В. Винниченка, 22), приходять численні паломники з різних міст і сіл України.

Перед закритими дверима цього славного храму в 1989 році тисячі вірних греко-католиків, очолених відважними священиками УГКЦ, брали участь у перших греко-католицьких Богослужіннях всупереч заборонам і пильному нагляду органів КДБ. Тут і почалося відродження УГКЦ. І саме до цієї церкви багато людей, пригноблені на душі й тілі, приходять з вірою і надією на зцілення, щоб вийти з нього відродженими на дусі, з радістю і полегшенням на душі, а велика кількість і оздоровленими. І все це завдяки ревним молитвам ієромонаха Студита Василя Вороновського.

Того благодатного дня він уділяє вірним Святі Тайни Покаяння і Пресвятої Євхаристії, відправляє

Буду дякувати імені Твоєму за Твою милість і Твою правду, бо Ти понад усяке ім'я возвеличив Твоє слово (Пс 138, 2).

Службу Божу, виголошує проповіді, читає молитви над хворими і екзорцизми на вигнання злого духа, молитви над вінчаними подружніми парами, які не мають дітей. Після молитов посвячує воду, олію, оцет, сіль, мак, а також різні релігійні предмети, наприклад, ікони, вервички, медалики, образочки тощо.

Тривають ці моління від дев'ятої години ранку аж до обіду, а дуже часто і довше. Приїжджають за духовною допомогою до о. Василя люди зі всієї України, а навіть з-поза її меж.

Під час читання молитов о. Василь завжди тримає у руці чудотворний хрест, з яким він проповідує Боже слово, зціляє недужих і виганяє злих духів. З цим хрестом він побував у Римі (Італія), Парижі, Арсі й Паралеомані (Франція) та у місцях чудесних об'явлень Матері Божої, зокрема у славному Люрді, що знаходиться на французькій землі. Цим хрестом торкався до чудотворних ікон і мощей святих.

Отець Василь завжди говорить людям, що вони повинні перепросити Бога за свої гріхи і так випросити в Нього ласки одужання. Перед цими молитвами слід піти до сповіді й щиро прийняти до свого серця Євхаристійного Ісуса.

Люди повинні допомагати йому своєю вірою і молитвою, а він, коли молиться над ними, то в свою чергу просить Ісуса: "Господи, Ти дві тисячі років ходив по землі і оздоровляв хворих, і нині в Пресвятій Євхаристії перебуваєш, зціли цих людей, які прийшли до Тебе з вірою, благаючи оздоровлення".

Отець Василь говорить: "Я завжди прошу Господа помилувати і зцілити цих людей, подібно як колись Він оздоровляв сліпих, глухих, німих, паралітиків і прокажених. Під час св. Літургії перед Євхаристійною жертвою я постійно, коли маю виголосити слова Ісуса "Пийте і їжте", звертаюся до нашого Божественного

Хай радуються й веселяться в Тобі всі, що Тебе шукають, і нехай завжди кажуть ті, кому люба Твоя допомога: "Хай возвеличиться Господь!" (Пс 40, 17).

Спасителя зі словами: "Ісусе, поглянь, скільки прийшло сьогодні людей до Тебе в надії на оздоровлення. Змилосердися над ними і допоможи їм у їхніх немочах".

Ісус Христос приходить до нас під видами хліба й вина і як колись зціляв людей, так і тепер оздоровляє тих, які прийшли з вірою у те, що Він може їх зцілити. А коли я промовляю слова: "Твоє від Твоїх", то також згадую про тих людей, які прийшли до Лікаря людської немочі, і прошу Його: "Ісусе, це ж Твої, зціли їх".

Багато людей, які побували на молитвах о. Василя, пізніше приходять до нього, щоб подякувати йому за оздоровлення. Отець разом з ними щиро радіє їхньому одужанню як тілесному, так і духовному, проте завжди говорить: "Богу дякуйте, а не мені, щоб і ви, подібно до сучасників Ісуса, поверталися до своїх домівок "хвалячи і славлячи Бога" за ласку одужання".

Отець Василь ніколи не бере від людей гроші, хіба якщо вони хочуть скласти добровільну пожертву на монастир або дати на Службу Божу, як знак вдячності Господеві. Він часто нагадує вірним Христові слова: "Даром отримали, даром давайте" (Мт 10, 8).

Розділ 4

Недуга – допуст Божий!

1. Християнський погляд на недугу

І приносили до Нього всіх хворих на різні недуги, знеможених стражданням, біснуватих, сновид, розслаблених, і Він оздоровлював їх (Мт 4, 24)

Кожна людина повинна пройти тернистий шлях недуги, щоб злучитися з Богом у дочасному житті, а згодом у вічності. Навряд чи жила на цьому світі людина, яка б на своєму шляху до Бога не мала якої-небудь недуги.

Невіруюча людина дуже часто тільки завдяки хворобі починає вірити в Бога і усвідомлювати, що програвала час, прагнучи матеріального добробуту і насолод тіла, не думаючи при цьому про вічність.

Коли людина дивиться на життєві проблеми очима віри, то вона завжди уповає на Бога і просить в Нього допомоги. В недузі чи горі вона усвідомлює, що зможе знести будь-яку хворобу, яку Христос облегшить їй, бо Він сказав: "Прийдіть до Мене всі втомлені й обтяжені, і Я облегшу вас" (Мт 11, 28). Віруюча людина знає, що за ті терпіння, які вона терпеливо зносить, Бог нагородить її у вічності, а нерідко вже і тут, на землі.

Коли людина вірить, то навіть у недузі вона довіряє Богові, як люблячому Батькові. Але тому, що їй іноді важко, то нераз подібно до Ісуса у Гетсиманському

І уповатимуть на Тебе, хто знає Твоє ім'я, бо Ти, о Господи, не покидаєш тих, що Тебе шукають (Пс 9, 11).

саду вона молиться: "Отче, якщо можливо, нехай обмине мене ця чаша" (пор. Мт 26, 39).

Ісус тричі просив Отця, щоб обминула Його чаша терпінь, а після того, як Отець не виконав Його прохання, Він з радістю випив цю чашу страждань аж до останньої краплини.

Будь-яка хвороба – це та чаша, і свою віру та довіру Богові християнин проявляє тим, що не зневірюється, коли молитва не вислухана. У багатьох випадках недуга посприяла зростові віри хворих людей, які зрозуміли, що Бог є люблячим Батьком не тільки тоді, коли зцілює з недуги, а також тоді, коли Він відвідує їх довготривалою хворобою.

Часто Бог не одразу вислуховує молитви віруючих людей, а бувають випадки, коли навіть здається, що Він зовсім їх не вислухав. Тому правдивий християнин повинен поводитися за прикладом Ісуса, тобто додавати до своєї молитви слова: "Нехай буде не моя, а Твоя воля" (пор. Лк 22, 42). Тоді людина, яка згідна з Божою волею, відчує полегшення у душі, подібно до Ісуса, Якого перед страшними муками потішав ангел.

Люди повинні вірити, що коли щиро попросять в Господа допомоги, то милосердний Бог їх вислухає: "І все, чого проситимете в молитві з вірою, одержите" (Мт 21, 22). Молитися слід з сильною вірою, "без жодного вагання", як каже св. Яків у своєму посланні (пор. 1, 6).

Віруюча людина у недузі спершу повинна звернутися за допомогою до Господа, Лікаря душ і тіл, а потім вже шукати допомоги у людей. Молитва сильніша від медицини, бо молитвою ми взиваємо до Всемогутнього Бога, випрошуючи у Нього зцілення.

Першою умовою, щоб молитва була вислухана, є примирення з Богом і ближніми. Людина повинна висповідатися, перепросити Бога за гріхи і надолужити

У тінь Твоїх крил прибіжу, поки не мине лихо. До Бога Всевишнього взиваю, що чинить мені благо (Пс 57, 2-3).

нанесену кривду ближньому, як моральну, так і матеріальну. Другою умовою вислухання молитви Богом є внутрішній стан людини: вдячність Господеві за все і довіра до Нього.

Молитва – це передусім хвала і прослава Бога у різний спосіб: моляться з простягненими до неба руками, стоячи чи на колінах, співаючи псалми (тема третини зі 150 псалмів – це прослава Бога).

Сильнішим від особистої молитви є спільнотне моління. Церква народилася в атмосфері спільної молитви. Тому потрібно, щоб не тільки хворий молився, але і його найближчі родичі, які йому допоможуть, приступаючи до Святих Тайн і молячись разом з ним, подібно як це було в перші віки християнства, коли первісні християни "однодушно перебували на молитві" (пор. Ді 1,'14).

Християни повинні молитися з вдячністю, тому що як у Старому, так і в Новому Завітах подяка завжди була невід'ємною частиною молитви. Вірні не повинні нарікати, а вбачати в недузі засіб для очищення душі й зросту в досконалості.

Бог допускає недугу, бо не хоче смерті грішника, спонукаючи його до покаяння. Дуже часто після довгих митарств по лікарях людина згадує про Бога, Лікаря над лікарями, і звертається до Нього, як до останньої надії на порятунок. У Євангелії розповідається про жінку, яка 12 років хворіла на кровотечу. Розтративши весь свій маєток на різних лікарів і шарлатанів, вона з великою вірою врешті-решт звернулася до Ісуса і видужала (пор. Мк 5, 25-34).

Отож, якби не хвороба, то багато хто, подібно до кровоточивої жінки, так би й не згадав про Бога і не прийшов би до Нього, розминувшись таким чином з найважливішою метою свого життя на землі – спасіння своєї безсмертної душі і здобуття вічного щастя.

Спаси народ Твій і благослови Твою спадщину (Пс 28, 9).

2. Молитва сильніша від медицини

(інтерв'ю з о. Василем Вороновським)

Бережи мене, о Боже, бо я до Тебе прибігаю. Я кажу Господеві: "Ти – мій Господь, – добро моє; немає нічого над Тебе (Пс 16, 1-2)

Багато людей приходять до Вас на молитви вже після операції, часто невдало зробленої, і благають порятунку. На Вашу думку, до священика слід звертатися до чи після операції?

Бог робить чуда, тому я не радив би відразу звертатися до хірурга. Якщо це ракова пухлина, то після операції вона може не зникнути, а, навпаки, ще більше прогресувати. А так, може, якраз Господь, вислухавши молитви, зробить чудо і людина стане здоровою.

Якось до мене прийшла одна жінка, яка мала злоякісну пухлину на грудях. Я помолився над нею і порадив їй натирати хворе місце свяченою водою і олією. Через якийсь час пухлина зникла. А інша жінка хворіла на дуже складну форму раку і вже навіть не могла підвестися з ліжка. Я відчитав молитви над нею і уділив їй св. Тайну Оливопомазання. Через місяць вона прийшла до мене цілком здорова.

Отож, добре, щоби люди знали, що молитва таки сильніша від медицини. Не кажу, що медицина не потрібна, але вона не є всесильна, а тільки один Бог всемогутній.

Люди вважають, що епілепсія – це диявольське діло. Чи Ви з цим погоджуєтеся?

Я думаю, що епілепсія або, як в народі кажуть, "чорна хвороба" в більшості випадків є страшною недугою, а не наслідком діяння злого духа. Наведу такий приклад. Одна дівчина під час війни була важко поранена в голову. Пізніше вона, відчувши покликання до

Буду співати Господеві, добро бо мені воздав (Пс 13, 6).

монашого життя, вступила в монастир сестер Студиток, але невдовзі захворіла на "чорну хворобу". Монахиня приходила до мене на молитви 12 разів, після чого ця недуга від неї все ж таки відступила і тепер вона цілком здорова.

Отож, я думаю, що епілепсію рідко коли можна вважати диявольським ділом, а часто вона є наслідком важкої травми (наприклад, було пошкоджено якийсь нерв) чи великого переляку.

Я знаю один випадок, коли п'яний батько прийшов пізно додому, а маленький син вже спав. Він з люті побив дитину і вона з того переляку захворіла на цю страшну недугу. Після довгих молитов хлопчик завдяки Божій благодаті став здоровим.

Багато хто довго й безперервно молився і Бог вислухав його молитви, оздоровивши хворого на епілепсію. Лікарі у цьому випадку безсилі, вони не можуть вилікувати "чорної хвороби", а після молитви багато людей звільнилися від цієї недуги.

Чи траплялися у Вашій священичій практиці випадки, коли якась дитина почала говорити після того, як Ви прочитали над нею молитви?

Якось привела до мене одна жінка дитину, яка мала вже 6 років, але ще не говорила. Я відчитав над дитиною молитви і помастив їй свяченою олією горло й уста, а коли вона вийшла в коридор, то почала говорити.

А всі думали, що дитина вже ніколи не буде розмовляти. Мама з радості аж заплакала і дотепер дякує Богові за те, що Він змилосердився над її дитиною.

Чи пам'ятаєте ще якісь оздоровлення, які люди отримали після Ваших молитов?

Так, пригадую собі, як приїжджала до мене одна жінка з Борислава й жалілася на те, що вже не спить три місяці й лікарі нічого не можуть їй зарадити. Я прочитав над нею молитви і казав пити свячену воду.

Але Ти, Господи, щит мій навколо мене. Я голосно візвав до Господа, і Він вислухав мене з гори святої Своєї (Пс 3, 4-5).

І був дуже радий, коли вона через якийсь час прийшла і сказала, що вже немає безсонниці й добре спить. Деколи приводили до мене на молитви людей з психлікарні, а пізніше казали мені, що ті хворі видужали і їх виписали з лікарні.

Часто подруги, які були вінчані, не можуть мати дітей. Чи Ви мали якісь позитивні випадки, коли Бог благословив подругів потомством після Ваших молитов?

Я дуже добре знаю одну подружню пару, над якою я читав молитви. Зараз ці подруги є щасливими батьками — Бог дав їм двох здорових дітей.

До мене часто звертаються за допомогою бездітні подружні пари і Господь вислуховує наші спільні молитви, благословляючи їхній шлюб діточками. На жаль, нерідко молоді подруги, які не можуть мати дітей, зневірившись, починають ходити по різних лікарях і ворожбитах, які беруть з них великі гроші, але нічого не допомагають, замість спершу звернутися за допомогою до Бога, Який є дателем життя.

Чи були випадки, коли люди позбавлялися алкогольної залежності завдяки Вашим молитвам?

Так, дуже багато. Наведу один приклад, який мені запам'ятався з багатьох інших. Один чоловік дуже пив, а потім покинув дружину і почав жити з іншою жінкою. Після того прийшла до мене його дружина зі сльозами на очах і каже, що син погрожує кинутися з п'ятого поверху, якщо батько не повернеться додому.

Я тоді пішов до того чоловіка і сказав йому, що дитина хоче самогубством закінчити життя, а жінка, якби таке сталося, то може навіть і збожеволіти.

Потім я над ним довго молився і Божа благодать на нього дуже сильно вплинула. Він щиро розкаявся, посповідався і повернувся до своєї дружини. Справді сталося чудо: цей чоловік позбувся алкогольного залежнення і тепер веде порядне християнське життя.

Благословен Господь, бо Він почув голос мого благання. На Нього уповало моє серце, і допомоги зазнав я (Пс 28, 6-7).

Знаємо, що до Ісуса приходили не тільки хворі, але також люди з лукавими і лихими намірами, наприклад, фарисеї і книжники, і Він їх викривав. Чи й до Вас приходили на молитви люди з наміром пошкодити Вам або вірним?

Нерідко до храму приходять люди, щоб просто послухати чи подивитися. Але коли я читаю молитви і бачу, що дехто навіть не перехреститься, то вже здогадуюся, що прийшов безбожник.

Я мирування завжди роблю пальцем, а не помазком. І нераз, як я роблю знак хреста на чолі якоїсь людини, то мене аж заколе в палець. Я тоді питаю в тої людини, чи ходила вона до сповіді, а тоді чую відповідь, що не сповідається, бо священики з важливих причин не дають їй розгрішення.

Отож, коли людина не перебуває в ласці Божій, то мені якась невидима сила дає про це знати тим, що мене різко заколе в палець. А так мені люди всі однакові.

Траплялися випадки, коли чаклуни і ворожбити намагалися мені пошкодити в самому храмі, але їхнє лихе діло не мало довготривалих наслідків.

Одного дня я молився над хворими перед відкритими Царськими дверями, але під час молитви якийсь священик їх закрив. Однак я не звернув на це уваги і продовжував молитися. Несподівано мене охопила дуже висока температура (до 40 °С). Після довгих молитов вона так різко впала, як і піднялася. Правдоподібно це було ділом когось із тих ворожбитів, які були присутні в той час у храмі.

З тих пір я завжди перед читанням молитов відкриваю Царські двері, а тоді молюся над хворими, бо так собі краще усвідомлюю і сильніше вірю, що Ісус, Який невидимо присутній в Пресвятій Євхаристії, захищає мене від будь-якого ворожого впливу.

Господь народові Своєму дасть силу, Господь благословить народ Свій миром (Пс 29, 11).

Розділ 5

Відрікаюся сатани!

1. Що таке екзорцизм?

Ім'ям Моїм виганятимуть бісів (Мк 16, 17)

Сатана *(у перекладі з гр. diabolos – наклепник, а з євр. satan – противник)* – є немовби втіленим злом, противником спасительного Божого задуму, напастує і зводить людей до зла. І хоча Ісус Христос Своєю спасительною смертю і воскресінням знищив владу диявола і "смертю смерть подолав", все ж таки остаточна перемога над ним відбудеться шойно при другому приході на землю Божественного Спасителя. Разом з дияволом буде переможений і його слуга – антихрист.

Людина приходить на цей світ, будучи у первородному грісі, тобто у владі диявола, тому під час святого Хрещення священик читає екзорцизм, т. зв. молитву заборони, що починається такими словами: "Забороняє тобі, дияволе, Господь", а катехумен *(доросла особа, яку охрещують – прим. ред.)* або хресні батьки в імені немовляти заявляють: "Відрікаюся сатани, і всіх діл його, і всіх ангелів його, і всього служіння його, і всієї гордині його". Однак є християни, які згодом потребують повторних молитов екзорцизму, тому що ними на той чи інший спосіб знову опанував злий дух.

Екзорцизм – це молитва в ім'я Ісуса Христа на вигнання злого духа. Часто трапляється, що диявол опановує людину, яка своїм грішним життям дозволила

Спасіння праведним від Господа. Він їхнє прибіжище в час скрути (Пс 37, 39).

йому гнобити її на душі й тілі і запанувати над нею. Бувають, однак, випадки, коли жертвою диявола стає невинна людина або навіть і немовля. Богослови, не знаючи причини цьому, називають це "таємницею зла". У цьому поневоленні сатані дуже часто допомагають його слуги – ворожбити, екстрасенси тощо. Вийти з цього гнітючого стану людині може допомогти тільки сам Бог, що Він звичайно чинить через екзорциста.

Диявол входить в душу кожної людини шляхом важкого гріха, який вона вчинила, але св. Сповіддю і прийняттям св. Причастя людина отримує освячуючу Божу благодать, яка виганяє злого духа з її душі.

Під час кожної сповіді священик, даючи розгрішення каянникові, говорить: "Іди у мирі й не гріши більше", тобто згідно зі св. Євангелієм попереджає його, що йому може статися щось гірше, якщо буде продовжувати грішити.

Слово "гірше" означає цілковите узалежнення людини від диявола, який вже більше не дає їй розкаятися у гріхах і спасти свою душу. Наочним прикладом такого цілковитого узалежнення є ворожбити, котрі ніколи щиро не сповідаються і тим самим грішать проти Святого Духа. А для таких людей небо, на жаль, закрите, бо Ісус сказав, що гріх проти Святого Духа не проститься "ні в цьому світі, ні на тому" (Мт 12, 32).

Бувають, однак, такі виняткові випадки, коли людину, яка вже позбулася важких гріхів і часто приймає св. Причастя, диявол продовжує мучити, тобто він ще не вийшов з її тіла. У такому випадку екзорцистові потрібно неодноразово читати молитви на вигнання злого духа.

Однак після того, як диявол вийде з тіла людини, вона повинна намагатися постійно жити у Божій благодаті, часто приступати до Святих Тайн, дотри-

Господь їм допомагає і їх спасає; спасає їх від безбожних і зберігає, бо вони до Нього прибігають (Пс. 37, 40).

муватися заповідей Божих, і тоді він не зможе знову запанувати над її душею і тілом.

До відчитання екзорцизму треба приступати обережно, тому що бувають випадки, коли людина є психічнохворою і їй слід звернутися до лікаря-психіатра за допомогою. Однак перш ніж посилати таку людину до психіатра, необхідно переконатися, чи вона часом справді не опанована злим духом.

Якщо це не хвороба, а опанування дияволом, то така людина дивно реагує на свячену воду, посвячені релігійні предмети, наприклад, хрестик, медалик тощо. Часто такій людині, згідно з екзорцистом о. Габріелем Амортом, якась невидима сила перешкоджає зайти до храму, вона умліває, безнастанно позіхає або впадає у надто велике розсіяння, несамовито кричить різними голосами, качається по землі або навіть хулить Бога.

Іншими симптомами навіженості людини, коли необхідно відчитати над нею екзорцизм, є важка недуга і лікарі не можуть встановити діагноз, подружня зрада у сім'ї, де завжди панувала сімейна злагода, несподівана зміна характеру, постійне невезіння тощо.

Часто запитуємо себе, чому демон хоче жити в тілі людини, коли йому місце в пеклі? Бо диявол заздрить людині, яка має відкриту дорогу до Божого Царства і може його успадкувати, ставши дитиною Божою. А він вже цього вічного щастя позбавлений, тому спокушає людину, щоб і вона пішла разом з ним на вічне прокляття.

Деякі злі духи "спеціалізуються" на пристрастях і гріхах, спокушаючи до них людину. Коли гріх стає звичкою, то він вже є пороком. У своїх духовних творах Отці Церкви, зокрема святі Єфрем Сирійський та Іван Лествичник згадують про вісім злих духів пристрастей: черевоугодництва, розпусти, грошолюбства, гніву, суму, нудьги, марнославства й гордості.

Боже, Ти Бог мій! Тебе шукаю пильно. Тебе душа моя прагне. Твоя бо милість ліпша від життя (Пс 63, 2, 4).

У св. Євангелії мовиться, що диявол любить, немов у своєму домі, жити в людині. Коли демона вигнати звідти, він намагається, згідно зі словами Ісуса Христа, повернутися назад: "А коли дух нечистий вийде з чоловіка, то блукає по місцях безводних, шукаючи спочинку, та не знаходить. Тоді промовляє: "Повернусь у дім свій, звідки я вийшов" (Мт 12, 43-44).

Ці слова, що диявол може повернутися і зробити стан людини ще гіршим, ніж попередній, наш Божественний Спаситель не казав з метою, щоб у нас вселити страх перед могутністю диявола, але щоб нас закликати до постійного чування над своїм домом, тобто душею.

Подібно як добрий господар ставить залізні грати на вікна свого дому, не даючи злодієві вдертися до нього, так і добрий християнин повинен бути свідомим того, що йому слід щільно закрити вікна й двері своєї душі перед небажаними гостями. А це означає, що людина повинна постійно перебувати у Божій благодаті, яка не дозволяє дияволові знову запанувати над нею.

2. Противтеся дияволові сильні вірою

(інтерв'ю з о. Василем Вороновським)

Коріться, отже, Богові, противтеся дияволові, і він утече від вас (Як 4, 7)

Чи люди можуть бачити диявола?

Диявол є духом, який, однак, інколи може набувати видимого образу, тобто його можна бачити або чути, але зазвичай це зорові чи слухові галюцинації. Навіть у тих хатах, де диявол палив різні речі, то люди бачили тільки вогонь.

Однак у моїй священичій практиці траплялися випадки, коли одна дівчина оніміла від того, що поба-

Отак буду Тебе хвалити поки життя моє, у Твоїм імені здійматиму мої руки (Пс 63, 5).

чила під час вечірки злого духа, а коли я посвячував одну хату, то там маленький хлопчик казав, що бачив диявола, який втікав з кута в кут від свяченої води.

Якщо у хаті коїться щось дивне, то причиною цього є діяння злого духа?

Коли люди бояться і не можуть спати в хаті, бо чути якісь незрозумілі стукоти, і навіть здається їм, що хтось ходить по кімнаті чи говорить, то це однозначно діло злого духа, особливо, якщо без причини падають якісь предмети чи починає щось горіти. Добра сила не лякає людину, а спонукає її до добра.

Як людині позбутися страху, який навів на неї диявол?

Така людина повинна перш за все посповідатися і запричащатися, а також обмитися свяченою водою. Бажано покликати священика, щоб він посвятив хату свяченою водою і олією.

Диявол втікає від свяченої води, кадила і екзорцизму, яким священик його заклинає. Він також боїться посвячених релігійних предметів, але найбільше його лякає посвячений хрест. Тому і на Вечірні ми співаємо: "Як непереможну зброю дав Ти нам, Христе, Свій хрест; ним перемагаємо ми підступи ворожі. Маючи завжди на допомогу хрест Твій, Христе, легко розриваємо сіті ворожі" *(з четвертого голосу в четвер на Вечірні — прим. ред.).*

Немає нічого дивного, коли диявол опановує грішну людину, але кажуть, що його слуги навіть віруючій людині, яка ходить щодня до св. Причастя, можуть "поробити" на смерть. Що Ви про це думаєте?

Я не зовсім згідний з цим, бо якщо таке трапляється з практикуючим християнином, то причиною цього може бути його слабка віра чи недобра св. Сповідь, тобто затаєння ним в останній або в одній з попередніх сповідей якогось важкого гріха. Я часто раджу людям

Бо Ти прийшов мені на допомогу, і в тіні крил Твоїх я співатиму (Пс 63, 8-9).

висповідатися з цілого життя, якщо мають таке горе у родині, покропити хату свяченою водою, а потім висипати свяченою сіллю хрестик під порогом, і так робити протягом дев'яти днів.

Злий дух боїться свяченої солі. Навіть у Старому Завіті є згадка про пророка Єлисея, який завдяки солі зробив отруйну воду здоровою, відігнавши диявола і припинивши його злодіяння, кажучи при цьому слова: "Не буде смерті, ні неврожаю" (пор. 2 Цар 2, 19-22).

Чи екзорцист повинен постити перед читанням екзорцизму?

Так, і на це знаходимо підтвердження у Святому Писанні. У Діяннях апостолів згадується такими словами про покладання рук на Варнаву і Савла: "Тоді вони, попостивши й помолившись, поклали на них руки і відпустили" (Ді 13, 3). Наслідуючи їх, і сьогодні перед рукоположенням кандидата на диякона, священика чи єпископа святителі постять і моляться.

Екзорцист також постить і молиться перед вигнанням диявола, благаючи в Духа Святого, щоб через нього Він зійшов на одержиму людину і звільнив її від диявольського гніту. Але піст екзорциста відрізняється від звичайного посту, коли за приписами св. Церкви люди не вживають м'яса чи набілу. Екзорцист постить голодуванням, тобто нічого не їсть того дня, коли збирається виганяти біса.

А що би сталося, якби Ви читали екзорцизм після того, як поїли?

Ситий священик не може читати екзорцизму, бо існує небезпека, що диявол йому нашкодить. Злому духові легше помститися екзорцисту, який не постить перед молитвами на вигнання диявола і тим самим не перебуває у сильному молитовному настрої.

Я мав подібний випадок, коли диявол мені нашкодив, то тепер боюся так робити. Одна дівчина разом

Нехай слова уст моїх будуть Тобі милі, і мисли мого серця перед Тобою Господи, мій Избавителю! (Пс 19, 15).

з друзями святкувала Новий рік. Я вже повечеряв і ліг спати, а тут прийшли до мене серед ночі, щоб її рятувати: танцювала, побачила біса і від страху оніміла.

Взявши зі собою Найсвятіші Тайни, я поїхав до тої дівчини. Відправив водосвяття у хаті, прочитав екзорцизм і дівчина заговорила. Потім я її висповідав і запричащав. Повернувся додому десь близько першої години ночі. Зранку встав, хочу говорити, а звуку немає. Дух німоти вийшов з тої дівчини і перейшов на мене.

Після довгих молитов диявол все ж таки відступив від мене. Відтоді я постановив ніколи більше не читати екзорцизму після того, як поїм.

Деякі священики кажуть, що хворі повинні строго постити перед тим, як над ними будуть читати екзорцизм. Чи Ви також так вважаєте?

Так, бо молитвою і постом людина тісно пов'язана з Богом і відповідно відкрита на дію Духа Святого. Однак я вважаю, що на противагу екзорцистам недужі люди повинні лише годину постити перед цими молитвами.

Ви не боїтеся, коли йдете виганяти диявола?

Я завжди беру на груди Найсвятіші Тайни, коли йду читати заклинальні молитви. Якщо зі мною Ісус Христос, то я нічого не боюся. Але диявол мені декілька разів помстився. Розповім про один випадок.

Це трапилося у Львові декілька років тому, коли я їхав до смт. Комарно виганяти злого духа. Як тільки я підійшов до машини, то вмить розлетілося на дрібні друзки заднє автоскло, потім несподівано ввімкнулася сигналізація, яку шофер ніяким чином не міг вимкнути. Сирена не вмовкала від монастиря отців Студитів аж до собору св. Юра.

Такі мені злий дух робив перешкоди, щоб я злякався його і не їхав до того селища, однак, я все ж таки туди поїхав і успішно прочитав там екзорцизм.

До Тебе, Господи, підношу мою душу, о Боже мій, на Тебе покладаюсь (Пс 25, 1-2).

Однак, хочу додати, що диявол своєю помстою не має змоги завдати людині духовної шкоди без її на це згоди, але він може помститися, завдавши їй матеріальних втрат, подібно як нашкодили злі духи жителям гадаринського краю, затопивши у морі їхнє стадо свиней (пор. Мт 8, 28-32).

Господь іноді допускає злому духові нанести людині матеріальних збитків, щоб таким чином вона мала змогу зростати у вірі, не нарікаючи і не впадаючи у розпуку.

Чи самогубство є діянням злого духа?

Я думаю, що в багатьох випадках до вчинення самогубства людину намовляє диявол. Для прикладу розповім про такий випадок.

Одного разу в Східниці неподалік Дрогобича на Львівщині масони проводили з'їзд членів своєї організації і після них там запанував злий дух, який намовляв людей до самогубства. За короткий період часу в селі закінчили життя самогубством через повішання близько 50 осіб. На прохання жителів села я відчитав екзорцизм, відправив водосвяття і організував великий молитовний похід по місцевості. Після того, дякувати Богові, кількість самогубців значно зменшилася.

Наведу ще один приклад. Чув я від одного священика, що дочка одного алкоголіка ревно молилася за визволення батька від алкогольного узалежнення. І диявол тій дівчині помстився тим, що намовляв її до самогубства. Вона вже була готова це зробити, але від цього вчинку її врятувала молитва на вервиці, яку в той час відмовляли її рідні й друзі. Силою щирої молитви злий дух самогубства покинув цю дівчину.

Однак хочу сказати, що деякі випадки самогубства не є наслідком діяння злого духа, а їхньою причиною стала психічна недуга. Якщо лікар-психіатр підтверджує душевну неврівноваженість самогубця, то Католицька Церква дозволяє провести церковний похорон.

Бог каже: "Хто жертвує хвалу, той Мене прославляє; і хто по правді ходить, тому явлю Я спасіння Боже" (Пс 50, 23).

3. Хитрість князя світу цього

(інтерв'ю з о. Василем Вороновським)

"Чувайте! Противник ваш, диявол, ходить навколо вас, як лев ревучий, шукаючи, кого б пожерти" (1 Пт 5, 8)

Останнім часом в Україні з'явилось багато т. зв. цілителів, екстрасенсів, які запевнюють, що можуть вилікувати будь-яку недугу. Чи Ви згідні з тим, що вони є слугами диявола?

Якби люди знали, яким чином ті "цілителі" лікують і які з того виникають наслідки, то ніколи б не звертались до них за допомогою. Часто після їхніх лікувальних сеансів людина виліковується від однієї недуги, а захворює на іншу, бо хворий орган тіла забирає енергію від здорового. Після таких "лікувань" багато людей отримують психічні розлади. Про таких самозванців-цілителів опублікована обширна стаття в часописі "Місіонар" *(ч. 7-8 за 2003 р. — прим. ред.)*.

Християнин, який ходить "лікуватися" до цілителів чи екстрасенсів, вступає в контакт з нечистою силою і таким чином зраджує Ісуса Христа і свою віру в Нього. Я чув, що у нас вже є якийсь турок, який ніби виліковує будь-яку хворобу. Кажу людям, що йдуть лікуватися до поганина, який пов'язаний з дияволом, то якими вони після того є християнами.

Спершу люди йдуть до слуг диявола шукати помочі, а потім, як не допомогло, то звертаються до священика, благаючи порятунку в Господа. Потім вони повинні довго перепрошувати Бога, щоб випросити в Нього прощення, а навіть і оздоровлення, якщо Його така свята воля.

Після тих сеансів люди купують фотографії самозваних цілителів і навіть не здогадуються, що разом з ними приносять собі додому злого духа. Вони думають,

Залиши на Господа твою турботу, і Він тебе підтримає: повік не допустить, щоб справедливий захитався (Пс 55, 23).

що їм екстрасенси чи ворожбити допоможуть оздоровитися. А це зовсім не так. Прикладом цього може бути такий випадок.

Зі мною працювала в санепідемстанції одна жінка. До її сусідки, яка не могла ходити, приїхав якийсь екстрасенс з Києва, який дійсно зробив "чудо": жінка два тижні ходила, навіть без костура. Однак після того "лікування" вона навіть з ліжка не могла піднятися. Диявол зробить якесь чудо на тиждень, хай навіть і на місяць, щоб заманити людину. Але пізніше ця людина захворює на ще гіршу недугу.

Св. Церква забороняє вірним ходити до всіляких екстрасенсів і ворожбитів. Ще в Старому Завіті Бог через пророка Ісаю об'явив Своєму народові: "Я обертаю на ніщо знаки віщунів, ворожбитів збиваю з пантелику" (Іс 44, 25).

Кажуть, що екстрасенси, які є звичайними мирянами, а деякі з них навіть нехристиянами, посвячують воду. Чи Ви чули про таке явище?

Так, я чув про це, однак, я завжди кажу вірним, що на таку воду не зійшла Божа благодать, гірше того, вона стає знаряддям диявола. Я раджу людям не користуватися водою, яку посвячував не священик, бо вона принесе їм тільки шкідливі наслідки.

Знаємо таких цілителів, які моляться, мають в хаті ікони, скеровують людей до сповіді, навіть грошей не беруть за свої послуги, а все ж таки викликають підозру своїми діями. Що Ви про це думаєте?

Декотрим священикам, богопосвяченим особам і також мирянам Господь дає ласку зцілювати хворих. Однак усі вони повинні виконувати слова Ісуса Христа, Який сказав, що все, що даром отримали, слід даром і віддавати. Коли людина зловживає Божими дарами, то Господь від неї відбирає їх. І тоді дуже часто декотрі люди переходять з рядів Божих посередників у ряди

Я між людьми, о Господи, буду Тебе хвалити і між народами буду Тобі співати (Пс 57, 10).

1

2

3

4

5

6

9

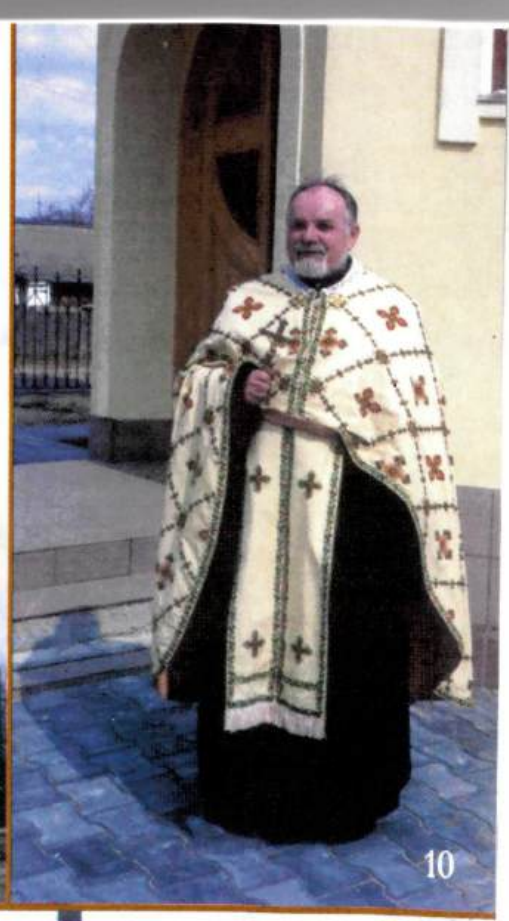

10

11

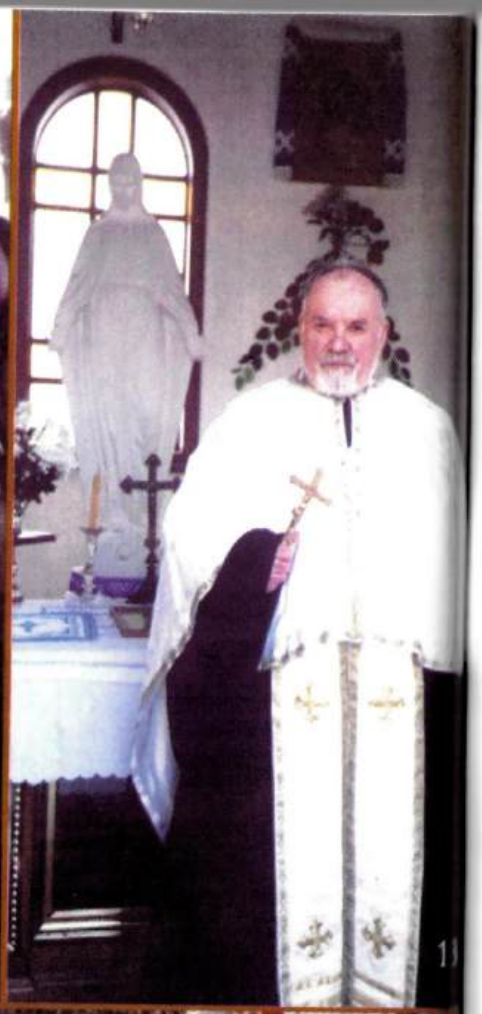

слуг диявола, починаючи займатися "білою" або "чорною" магією.

Представники "білої" магії часто самі не підозрюють, що опинилися під владою диявола. Вони продовжують молитися, радять хворим ходити до церкви і часто приймати Святі Тайни, але вони починають використовувати різні магічні методи (наприклад, зливання воску, знімання вроків за допомогою сірників тощо), тобто пов'язують молитву з різними дохристиянськими (поганськими) звичаями і забобонами.

Дуже часто представники "білої" магії навіюють людям страх, говорячи про те, що їм "пороблено", призводячи таким чином до взаємної ворожнечі сусідів та родичів. Чим більше людина вірить у те, що їй "пороблено", тим їй дійсно можуть поробити. Людина, яка живе у Божій благодаті, не повинна мати страху перед тим, що їй хтось щось "поробить" чи її "зачарує".

Чим відрізняється "чорна" магія від "білої"?

Представники "чорної" магії, як я вже сказав, завжди прагнуть нашкодити людині, на відміну від представників "білої" магії, які бажають їй допомогти, але результат їхніх дій також шкідливий для неї. Однак як у "чорній", так і у "білій" магіях виконуються різні магічні дії, які відбуваються за допомогою злого духа.

"Чорна" магія – це пряме служіння дияволові, яке звичайно навіює страх перед невдачами, нещастями, різноманітними труднощами і негараздами, викликає надто велике зацікавлення майбутнім, бажання знати речі, які Бог приховав задля добра людини, бажання влади, прагнення успіху, слави, багатства за будь-яку ціну (наприклад, біди чи навіть життя інших людей).

До представників "чорної" магії належать люди, які займаються ворожбитством, астрологією, хіромантією, спіритизмом, гіпнозом, сатанізмом тощо. Вони

Велика бо, як небо, Твоя ласка, і аж до хмар сягає Твоя вірність (Пс 57, 11).

намагаються образити чи зневажити Бога, причащаються Тілом і Кров'ю Ісуса Христа, перебуваючи у гріху, нещиро сповідаються, затаюючи у сповіді свої гріхи, а сатаністи навіть ламають хрести, розбивають кивоти і зневажають Найсвятіші Тайни.

У селі Солонка, що біля Львова, один православний священик ніби лікує людей, але, як в народі кажуть, він "не лічить, а калічить". Ви напевно про нього чули. Що можете на це сказати?

Лікувальні дії деяких людей, навіть священиків, інколи мають негативні наслідки. Такі люди є немовби деревом, що родить поганими плодами, а на основі євангельської науки його слід вважати поганим: "Добре дерево родить' гарні плоди, а лихе дерево – плоди погані" (пор. Мт 7, 17). Про це обширно написано в часописі "Місіонар" *(ч. 2 за 2003 р. — прим. ред.)*.

Люди приходять до мене і розказують, що цей священик навіть дозволяє людям дивитися в чашу. А навіщо це робити? Знаємо, що чаша – це одяг Ісуса Христа, а ми причащаємося Його Тілом і Кров'ю. Кажу людям, що вони самого Господа нашого Ісуса Христа приймають в Пресвятій Євхаристії і Він уже перебуває у їхньому серці, то для чого їм ще в чашу заглядати?

Мені навіть сказали, наче він говорить, що я вже старенький і тому передав йому дар оздоровлення. А я його навіть не знаю, та й не можу я нікому нічого передавати, навіть католицькому священикові. Дозвіл читати екзорцизм дає єпископ, а даром зцілення обдаровує Бог. Це вже є неправдою те, що він говорить, а якщо священик говорить неправду, то він вже не слуга Божий і робить не Божу справу.

Що повинні робити християни, щоб ворожбити не могли їм нашкодити?

Я вже раз згадував, що найкращим захистом для віруючих людей проти слуг диявола є життя у Божій

Знесись над небесами, Боже, по всій землі хай буде Твоя слава! (Пс 57, 12).

благодаті, тобто виконування Божих заповідей, часте прийняття Святих Тайн і практика посту й молитви.

Ворожбити нерідко кажуть людям, що в них виникли якісь біди або горе від того, що їм сусіди чи родичі щось "поробили". Це все вони говорять для того, щоб у людей зродилися ненависть і гнів, а диявол тільки того й хоче.

Практикуючі християни не повинні боятися того, що їм хтось "поробив", наприклад, закопав якісь кістки під хатою чи підлив під поріг мертву воду. Якщо навіть і знайшли люди щось підозріле, то вони повинні його викинути, покропити те місце свяченою водою, і тоді вже ніяке диявольське заклинання не має сили. Божа сила всемогутня. І нехай люди нічого не бояться, бо без Божого допусту їм навіть волосок з голови не впаде.

Ісус простив тим, які катували і розп'яли Його, і молився за них словами: "Отче, прости їм, бо не знають, що роблять" (Лк 23, 34). Так само і ми повинні всім прощати, а Бог дасть нам за це нагороду, а тих, які нам щось "поробили", буде карати. Бог є справедливий суддя: за добро — нагороджує, а за зло — карає.

Вже вийшли друком два видання книжечки під назвами: "Зцілюю молитвою" і "Зцілення молитвою", у яких подано матеріал про Ваше життя і діяльність. Відомо, що Володимир Громик видав їх без Вашого відома і дозволу. У цих книжках сказано, що Ви дозволяєте людям виливати віск, олово тощо. Чи це правда?

Коли видавці готували ці видання до друку, то я навіть не знав, що там було в них написано. Я вважаю, що перед тим, як видати ці книжечки, упорядники мали мені останній варіант цього тексту показати, тоді б я сказав, що там є помилка.

Упорядники неправильно зацитували мої слова щодо виливання воску. Я ніколи цього не схвалював і нікого не посилав до ворожок, які зливанням воску знімають

Лише у Бозі душа моя має спокій, з Нього моє спасіння (Пс 62, 2).

вроки, переляк тощо. Я міг сказати, що на Йордан під час водосвяття священик гасить свічки у воді й тоді віск спливає, але на ньому ніхто не ворожить і з тих фігур, які там з'являються, не робить ніяких висновків.

Чи секти є витвором диявола?

До якоїсь міри так. Секти створені людьми під впливом злого духа. Це не є Божим ділом, бо секти ділять Церкву, а Ісус виразно сказав, що має бути одне стадо (пор. Ів 10, 16).

Сама назва *"секти"* походить від латинського слова *secere*, що у перекладі означає *"розрізати на куски одне ціле"*. Так і кожна секта відриває від Христової Церкви якусь частину вірних, проголошуючи себе єдино правильною церквою, та й ще стверджують, що тільки їхні члени осягнуть спасіння. Сектанти вводять в оману людей своїми фальшивими навчаннями, заперечуючи правдиву науку Церкви про Святі Тайни, Пресвяту Богородицю, почитання ікон, не визнають Священного передання, найвищої духовної влади Папи Римського тощо.

Християнин, який вступив до секти, по суті шукає спасіння поза Спасителем, а істину поза єдиним Учителем, як каже відомий екзорцист о. Габріель Аморт. Диявол хоче панувати над всіма людьми, тому застосовує хитру тактику згідно з латинським висловом: "розділяй і володарюй". Від початків Церкви він намагається розділити її на різні маленькі угрупування, створюючи протистояння і ворожнечу з метою знищити Христову Церкву, яка є ділом Божим. Але Христос, коли заснував Церкву, запевнив, що і "ворота пекельні її не подолають" (пор. Мт 16, 18).

Багато людей відійшли від Христової Церкви, а пішли в секти, бо там можуть отримати безкоштовну літературу, гроші на різні потреби тощо. І такими своїми діями вони зраджують Ісуса Христа і Його правдиву

Ти мені стежку життя покажеш, повноту радощів, що в Тебе; блаженство по Твоїй правиці вічне (Пс 16, 11).

віру й науку, подібно як Юда, який зрадив Його, бо злакомився на гроші. Але він тими грошима не скористався, а в розпуці кинув їх у храмі перед єврейськими первосвящениками і згодом повісився. Юда не мав відваги піти до Ісуса Христа під хрест і попросити у Нього прощення. А я певний, що якби він це зробив, то Ісус йому б усе простив. І тоді Юда став би ревним апостолом і проповідував людям, напоумляючи їх, щоб вони не були такими користолюбними, як він.

Секти заснували горді й неслухняні учительству Церкви люди, якими були, наприклад, Арій, Македоній, Аполінарій, а в пізньому середньовіччі – Мартин Лютер і його численні послідовники.

В новітні часи з'явилися в Україні численні проповідники крішнаїзму, буддизму та інших східних релігій, а також почав значно ширитися іслам. Послідовники Магомета на нашій землі скоїли чимало лиха, зокрема, як знаємо, під час татаро-монгольських навал, коли вони ширили свою віру вогнем і мечем, поступаючи за засадою священної війни, т. зв. джіхаду: чим більше вб'єш немусульман, тим скоріше дістанешся до неба. А то не до неба, а до пекла!

Я закликаю усіх людей, які пішли у секти, до покаяння і навернення, нагадуючи Христові слова: "Покайтеся і вірте в Євангеліє" (Мк 1, 15). Нехай люди перепросять Бога і ревно дотримуються вчення св. Церкви, то й будуть спасенні, а після смерті їх чекатиме велика нагорода в небі.

Чи траплялися випадки, коли завдяки Вашим молитвам люди, яких заманили до себе сектанти чи проповідники нехристиянських релігій, навернулися до правдивої Христової віри?

Так, я навіть знаю одного хлопця, який пішов у секту крішнаїтів і невдовзі після того його помістили в

До Тебе я взиваю, бо Ти вислухаєш мене, о Боже; нахили до мене Твоє вухо, вислухай моє слово (Пс 17, 6).

психлікарню. Батьки покликали мене рятувати сина. У розмові з ним я сказав йому: "Дитино, та то ж диявольська віра, поганська, як ти міг піти до тої секти?". Після щирої розмови він розкаявся і навернувся до Католицької Церкви, посповідався і прийняв св. Причастя. Після того я прочитав над ним молитви на оздоровлення і на другий чи третій день його, цілком здорового, виписали з лікарні.

Чи рок-музика пов'язана з диявольською силою?

Я вважаю, що рок-музика є сатанинською. У цій музиці відчувається відлуння сатанинських оргій і дуже часто вона втягає своїх фанатів у алкогольне й наркотичне узалежнення.

Рок-музика призводить до розладів нервової системи людини. Люди кажуть, що йдуть на дискотеку, щоб там розслабитися. А я раджу їм іти до церкви заспокоювати свої нерви. Нехай там співають разом з іншими людьми, беруть участь у богослуженнях, сповідаються і приймають Євхаристійного Ісуса. І так до них помалу повернеться внутрішній спокій і мир.

Навіть якщо в людей виникають розсіяння під час молитви, то нехай просять в Ісуса Христа подібно до Петра, який почав потопати: "Господи, рятуй мене!". І Господь не забариться і подасть їм руку помочі, як допоміг Петрові, врятувавши його з бурхливих хвиль.

Люди ніколи не повинні надмірно надіятися на себе. Петро запевняв Христа, що готовий за Нього піти на муки, навіть на смерть. А що сталося? Петро тричі відрікся від Нього. А коли б попросив Ісуса, щоб того не сталося, то, може, цього б і не трапилося, а так він самовпевнено надіявся на себе.

Я часто говорю, щоб люди не уповали на власні сили, бо своїми силами вони можуть тільки гріх зробити. Тому їм слід постійно просити в Господа Бога допомоги. Надивляться різних аморальних фільмів,

Згадай про Твоє милосердя, Господи, і про Твою милість, вона бо споконвіку (Пс 25, 6).

бойовиків і фільмів жахів, начитаються злих книжок, а потім коли прийдуть до церкви, то не можуть вже молитися, бо диявол вже підсунув їм якусь грішну думку. Часто люди самі винні в тому, що мають розсіяння на Службі Божій. Одна з церковних заповідей забороняє читати злі книжки. До цього ще слід додати, що не можна дивитися злих фільмів і поганих телепередач.

У багатьох телепередачах і кінофільмах хитро доданий т. зв. 25 кадр, який може сприйняти тільки підсвідомість людини. Це є диявольським засобом до зведення людей на фальшиву дорогу, тобто скоєння гріха і віддалення їх від Бога. Навіть під час молитви людям приходить до думки той 25 кадр у вигляді спокуси. Дуже гарно про шкідливість телевізора я читав у статті архимандрита Рафаїла, яка була надрукована в часописі "Місіонар" *(ч. 10 за 2002 р. — прим. ред.)*.

Часто люди запитують, чи можна в ясновидців і ворожбитів довідуватися про своє майбутнє? Що Ви думаєте про це?

Люди завжди хочуть знати своє майбутнє і тому часто звертаються за допомогою до ворожбитів, які є слугами диявола. Вони довідуються про це не від Бога. Якому одному відоме правдиве майбуття людей, а від злого духа, який дещо знає з їхнього минулого і майбутнього.

З Божої волі людина повинна мати гарне і щасливе майбутнє, але Господь закрив перед кожним з нас, яким буде наш шлях до щастя. Чимало людей хотіли би обминути страждання і невиліковні недуги, і задля того звертаються до різних ворожбитів чи ясновидців, щоб вони допомогли їм у цьому. Але такими своїми діями вони роблять свій шлях не легшим, а, навпаки, гіршим, бо ступають на заборонену стежку, яка веде не до щастя, а до загибелі.

Господь — передо мною завжди; тому що Він у мене по правиці, не захитаюсь (Пс 16, 8).

Ніхто не повинен довідуватися про свою долю ні на картах, ні у скляних кулях, ні на долонях тощо. Людям слід вкласти свою теперішню долю в Божі руки і повністю довірити своє майбутнє Божому Провидінню, сповняючи Його волю і будучи спокійними, що йдуть правильною дорогою.

Ходити до різних ворожок і довідуватися, що нас чекає – це гріх. Св. Церква забороняє будь-яке ворожіння, зокрема на картах. Від ворожіння на картах людина нічого не довідається, бо то диявол так хитрує, щоб віддалити її від Бога. У сповіді я кажу людині, яка ворожить на картах, спершу їх спалити, а тоді прийти до мене сповідатися.

Довіряти слід Богові, а не дияволові. Якщо людина має якесь горе, то хай уповає на Бога і просить в Нього благословення. У св. Євангелії сказано: "Жодний слуга не може двом панам служити, бо він одного зненавидить, а другого полюбить" (пор. Лк 16, 13).

Астрологи запевнюють, що доля людини залежить від руху планет, розташування зірок тощо. У гороскопах передбачається майбутнє людини на наступний день, тиждень чи рік. Проте людину створив Бог, дав їй розум і свобідну волю, тому вона сама творить свою долю і ніякі природні явища не здатні вплинути на її майбутнє.

Однак стверджують, що передбачення віщунів у більшості випадків збуваються. Чи це правда?

Так, і це можна пояснити тим, що диявол не перестав бути духом, який все ж таки знає більше, ніж людина. Він хитро використовує ці знання, щоб обманути людину і разом з якоюсь долею правди підсунути їй брехню. Диявол це робить через своїх слуг – ворожбитів, чаклунів тощо.

У Діяннях апостолів йдеться про ворожбита Симона, який "займався чаклунством і дивував люд самарійський та видавав себе за щось велике", про служницю, яка "мала духа віщуна, і віщуванням справляла панам своїм великий заробіток". Але все це вони чинили з допомогою диявольської сили, бо коли вигнали з них біса, то вони вже не мали тих дарів.

Блажен чоловік, що за порадою безбожників не ходить і на путь грішників не ступає, але в Господа закові замилування має і над Його законом день і ніч розважає (Пс 1, 1-2).

Що Ви думаєте про гіпноз?

Деякі люди, які мають сильну енергію, можуть впливати на інших, тобто їх гіпнотизувати. Однак ніхто не має права втручатись у чиюсь підсвідомість, тобто когось гіпнотизувати, як також не можна свідомо піддаватися гіпнозу.

У стані гіпнозу людина підвладна тому, хто її загіпнотизував, і тоді легко можна керувати її розумом і волею. Св. Церква рішуче засуджує гіпноз і вважає його гріхом. Існують різні кодування людини, які проводяться з допомогою злих духів. І тільки екзорцисти можуть провести їхнє розкодування з допомогою Божої сили.

Чому не можна займатися спіритизмом?

Спіритизм полягає у викликанні злих духів і душ померлих грішників, засуджених на вічну кару, які перебувають під владою диявола. Спіритизмом звичайно займаються люди, які з нездорової цікавості бажають почути відповідь на питання щодо їхнього майбутнього. Це викликання подібне, але все ж таки протилежне християнській практиці спілкування з потойбіччям шляхом молитви, завдяки якій людина спілкується з Богом, а також зі святими людьми чи душами, які терплять у чистилищі. Про таке спілкування з потойбічним світом згадує Ісус Христос у притчі про багача і Лазаря (пор. Лк 16, 19-31).

Під час спіритичних сеансів можна чути різні вистукування і бачити, як рухаються предмети. Часто спіритисти, викликавши душу з пекла або злого духа, не можуть потім їх позбутися. Тоді у таких людей з'яв-

Роздумую й над усіма ділами Твоїми, і міркую над учинками Твоїми. Боже! Свята Твоя дорога: який бог так великий, як наш Бог? (Пс 77, 13-14).

ляється безсоння, страх, навіть можуть виникнути прояви божевілля тощо. Нерідко участь у цих сеансах підриває здоров'я душі й тіла людини, бо вона підпадає під вплив диявола.

Св. Церква забороняє вірним займатися спіритизмом, вважаючи його важким гріхом проти першої Божої заповіді. Це явище, зрештою, було заборонене ще в Старому Завіті, коли Господь звертався до вибраного народу через Свого пророка такими словами: "Щоб не було в тебе нікого, хто викликає духів... або розпитує мерців. Бо огидний для Господа кожен, хто це робить" (Втор 18, 11-12).

Людей, які займаються спіритизмом, обманює злий дух, бо і деколи він говорить правду. Доказом цього може бути уривок із Євангелія від св. Марка (пор. 3, 11-12), де демони виявили таємницю, що Ісус Христос є Сином Божим. Ісус цього не заперечив, але заборонив їм про це говорити. Все ж таки диявол в більшості випадків є неправдомовцем, "батьком брехні", але прихильники спіритизму все, що довідаються від нього, сприймають за правду.

Християни не повинні звертатися за послугами до спіритистів, бо тим самим вони послаблюють свою віру в єдиного Бога і стають жертвами диявола. Про те, щоб ми не жартували з дияволом та його лукавими прибічниками і не наражали себе на небезпеку, попереджує нас і наш Божественний Спаситель: "Не бійтеся тих, що вбивають тіло, душі ж убити не можуть; а бійтесь радше того, хто може погубити душу і тіло в пеклі" (Мт 10, 28).

Розділ 6

Засоби оздоровлення душі й тіла

(поради о. Василя Вороновського)

Коли моя душа в мені умлівала, про Господа згадав я, і моя молитва долинула до Тебе (Йона 2, 8)

Святі Тайни Покаяння і Пресвятої Євхаристії

За кілька десятків років своєї священичої діяльності я переконався у тому, що дуже часто злий дух опановує людей через погану сповідь. Часом люди соромляться сказати, що жили статевим життям до вінчання, замовчують гріх зносин з тваринами, аборти тощо.

Тому я завжди наголошую, щоб люди у сповіді не затаювали гріхів, бо такі сповіді є святотатськими. У такій сповіді людина не примирюється з Богом, а зневажає Його, бо хотіла Його обманути. Але людину обманеш, а Бога — ні.

Люди ходять до різних ворожбитів, екстрасенсів, відвідують усілякі секти. І диявол таких людей щораз більше опановує, у них з'являється страх, а потім нехіть іти до церкви, приймати Святі Тайни. Найкращий захист перед впливом диявола — св. Сповідь і св. Причастя.

Дев'ятниця

Один мій близький родич захворів на рак і мав дуже страшні болі. Лікарі йому сказали, що він проживе не більше півроку. Тоді я йому порадив впродовж дев'яти перших субот кожного місяця висповідатися,

Вкажи мені, о Господи, Твої дороги, навчи мене, де Твої стежки. Напути мене по Твоїй правді й навчи мене, бо Ти Бог, мій Спаситель, Тебе очікую весь день я (Пс 25, 4-5).

прийняти св. Причастя, прочитати про життя Матері Божої і відмовити вервицю за своє оздоровлення. І сталося чудо. Він цілком видужав і тепер дякує Богові за чудесне зцілення, як закликав вірних св. апостол Павло: "За все дякуйте: така бо воля Божа щодо вас у Христі Ісусі" (1 Сол 5, 18).

Я багатьом людям розповідав про це чудо, яке сталося у моїй родині. Усім, які мають якусь біду чи горе, раджу так само чинити в кожну першу суботу впродовж дев'яти місяців. Чому дев'ять? Бо дев'ять ангельських хорів повсякчасно прославляють Бога.

Подібно як в першу п'ятницю кожного місяця ми прославляємо Пресвяте Серце Христове, просячи в Ісуса Христа здоров'я, так в першу суботу місяця щиро благаймо в Матері Божої заступництва і вірмо, що наша Небесна Матінка допоможе нам, бо, як співаємо в пісні, "ще не чувано ніколи, щоб вона не помогла".

В одного священика мама була важкохвора на рак. Лікарі сказали, що вона через два-три місяці помре. Я порадив їй відмовляти цю дев'ятницю. І сталося чудо. Вона видужала, а потім казала мені, що вже десяту дев'ятницю дякує Богу за зцілення.

Одній жінці я порадив відмовляти дев'ятницю, щоб чоловік не пив і повернувся до неї, бо пішов жити до іншої. І сталося так, що жінка ще відмовляла дев'ятницю, а чоловік уже повернувся до неї і навіть вже більше не випиває.

Таких чудесних зцілень і навернень було багато. Тому я раджу людям молитися до Матері Божої і просити в неї допомоги через цю дев'ятницю. Направду численні чуда стаються за посередництвом Пречистої Діви Марії.

Однак, якщо хтось почав відмовляти дев'ятницю, то повинен протягом дев'яти місяців ходити до св. Сповіді й приймати св. Причастя. Якщо людина

Надіявся, на Господа надіявся я твердо, і Він нахилився до мене й вислухав моє благання... І поставив на скелю мої ноги, ствердивши мої кроки (Пс 40,2-3).

пропустить, наприклад, першу суботу восьмого місяця, то мусить знову почати дев'ятницю, бо її намір залишився невиконаним. Але незакінчена дев'ятниця не пішла намарне, бо тими молитвами людина прославила Господа Бога.

А як видужає хтось, то нехай подякує за це Богові. Ісус Христос оздоровив десять прокажених і тільки один повернувся, щоб Йому подякувати (пор. Лк 17, 11-19). Тому нехай ніхто не уподібнюється до дев'ятьох невдячних прокажених.

Якщо Бог зішле Свою благодать і людина одужає під час відмовляння дев'ятниці, то я раджу закінчити її і таким чином подякувати Богові за своє оздоровлення.

Помазування і натирання свяченою водою та олією

Я завжди раджу людям, щоб вони робили масаж хворих місць на тілі свяченою водою або олією. І може таке статися, що Господь зробить чудо: "Що неможливе в людей — можливе у Бога" (пор. Мк 10, 27).

Нехай людина перед масажуванням помолиться 3 рази "Отче наш" і "Богородице Діво", а потім масажує болючі місця, наприклад, руки, ноги, живіт, горло тощо. А та людина, яку масажують, так само нехай молиться і просить Бога про оздоровлення. І так спільна молитва допоможе. Ісус Христос казав: "Де двоє або троє зібрані в Моє ім'я, там Я серед них" (Мт 18, 20).

Важкохворим, вмираючим і непритомним людям священик уділяє св. Тайну Оливопомазання, завдяки якій хворому не тільки прощаються гріхи, але й приходить полегшення і навіть часто оздоровлення: "Нездужає хтось між вами? Хай прикличе пресвітерів церковних і хай вони помоляться над ним, помазавши його олією в ім'я Господнє" (Як 5, 14).

Я вознесу Тебе, мій Боже, Царю, і благословитиму ім'я Твоє по віки вічні. Щодня буду Тебе благословляти, і хвалити ім'я Твоє по віки вічні (Пс 145, 1-2).

Паломництво

У християнстві віддавна високо цінилося піше паломництво до відпустових місць, де Господь робив численні чуда, скріплюючи віру в людей. Ці місця вславилися щорічними багатолюдними відпустами. В Україні таких місць є дуже багато, серед них відомі Крехів, Гошів, Зарваниця, Унів, Почаїв та ін.

Ще у Старому Завіті серед євреїв практикувались паломництва. У Євангелії від св. Луки згадується, що Пресвята Богородиця і св. Йосиф відбували прощу до Єрусалиму, де знаходився один-єдиний храм для цілого ізраїльського народу (Лк 2, 41). У Діяннях апостолів також мовиться про прощу до святого місця одного єврея з діаспори (Ді 8, 27).

Паломництво – це вид покути, яку наклав на людину духівник. Як правило, воно складається з пішого ходу до якогось відпустового місця або монастиря, участі у Службі Божій, приймання Святих Тайн Покаяння і Пресвятої Євхаристії. Паломник, незважаючи на спеку, дощ чи вітер, під час проші не нарікає і не шукає полегшення. Зазвичай таке паломництво знімає людині тягар з душі й утверджує її у вірі.

Я завжди заохочую вірних брати участь у таких паломництвах. Якщо людина йде пішки, то Бог порахує кожен її крок, а своєю втомою вона спокутує наслідки своїх гріхів або може її пожертвувати за скорочення дочасних кар душ у чистилищі. Завдяки паломництву її чистилище бодай частково буде їй зараховане вже тут, на землі.

Розділ 7

Свідчення зцілених

Від Господа це сталось і дивне воно в очах наших (Пс 118, 23)

Подаємо декілька свідчень про зцілення хворих, які вчинив Всемогутній Бог через заступництво Матері Божої, всіх ангелів і святих і завдяки молитвам о. Василя Вороновського. Очікуємо Ваших відгуків і нових свідчень про зцілення, які ми опублікуємо у другому виданні.

о. Ігор Лазорко (с. Верин Миколаївського р-ну на Львівщині).

Три роки тому поставили мені страшний діагноз: великокліТинна неходжкінська лімфома високоступеневої злоякісності на горлі (рак важкої форми). Двохрічне інтенсивне лікування в онкологічній лікарні нічого не дало. Хірургічне втручання у медінституті ще погіршило стан мого здоров'я. Я відбув шість комплексів хіміотерапії і 28 сеансів променевої терапії, але це не допомогло. Одна старша лікарка сказала, що при такій хворобі може допомогти один Бог.

Після довгих молитов наді мною о. Василь Вороновський уділив мені св. Тайну Оливопомазання. Невдовзі злоякісна пухлина зникла і лікарі дуже здивувалися цьому, запитуючи мене, чим я лікувався.

Я безмежно вдячний за зцілення від важкої невиліковної недуги Господу Богу, Матері Божій і небесним заступникам за опіку, а також о. Василю Вороновському за його ревні молитви.

Хваліте Господа, бо добрий! Співайте Богу нашому, бо милий! Хвала бо Йому подобає (Пс 147, 1).

Отець Олександр, парох храму св. Михайла (м. Мукачеве).

Заступництвом блаженного священмуч. Миколая Чарнецького та завдяки молитвам о. Василя Вороновського Господь Бог зцілив мене від страшної недуги — простатиту і циститу.

Євгенія Хрущ, 1936 р. н. (Львів).

Я перенесла три інфаркти і дев'ять різних операцій. Лікарі не давали мені ніякої надії на одужання. Всі знали, що мої дні вже пораховані. Ця недуга була для мене великим тягарем на душі.

Одного дня прийшла мені спасенна думка, що як побачу о. Василя Вороновського, то впаду йому в ноги, як колись упала в ноги Ісусові Христові Марія Магдалина. Так і сталося. Отець мене висповідав і ще протягом п'яти днів я приймала св. Причастя. Завдяки Святим Тайнам і молитвам о. Василя я стала здоровою. Пройшли роки і мені дотепер не віриться, що я була такою хворою і моє життя висіло на волоску.

Наталя Церлекевич, 1983 р.н., студентка Українського католицького університету і Львівської академії мистецтв.

Кілька років тому лікарі поставили мені страшний діагноз: вірусний менінгоенцефаліт (ураження мозку), як ускладнення після захворювання грипом.

Впродовж п'яти діб я була без свідомості, під час чого відбулося порушення функцій життєвоважливих органів і сталися зміни в гіршу сторону в нервовій системі. Лікарі говорили, що навіть якщо я і опритомнію, то буду психічнохворою.

Отець Василь Вороновський прочитав наді мною молитви на оздоровлення і екзорцизм, внаслідок чого я цілком видужала. Зараз я малюю і пишу вірші.

Олена Альохіна, 1958 р.н. (Львів).

Мене довго боліли ноги, лікарі казали, що необхідна

Співайте в псалмах Господеві, ви, Його побожні, і дякуйте імені Його святому! (Пс 30, 5).

операція на вени, але я не погодилася на хірургічне втручання. З великою вірою в Божу допомогу неодноразово ходила на молитви до о. Василя Вороновського у храм св. Михаїла у Львові і невдовзі стала здоровою.

Світлана Величко, 1971 р.н. (м. Винники біля Львова).

Коли мені було 9 років, то мені невдало зробили операцію на гланди, необачно пошкодивши нерв. З тих пір я захворіла на епілепсію. Під час частих приступів, які тривали до 3 годин, я була без свідомості. Впродовж 18 років я лікувалася у неврологічному диспансері, після чого мені дали 2 групу інвалідності.

В той же час я сильно вірила, що завдяки молитвам о. Василя Вороновського я видужаю і так сталося. За зцілення від довготривалої недуги щиро дякую Богові і його вірному слузі о. Василеві, який наді мною багато разів щиро молився.

Віра Чиж, кандидат медичних наук, доцент кафедри сімейної медицини Львівського державного університету ім. Данила Галицького.

Боже Провидіння звело мене з о. Василем Вороновським, коли він сам перебував на лікуванні в лікарні швидкої допомоги у Львові. Це був дуже драматичний період для моєї родини: важко захворів мій чоловік і лікарі говорили, що він проживе найбільше 3 тижні. Завдяки молитвам о. Василя мій чоловік прожив ще більше року.

Наталя Шумська, 1980 р.н., студентка Львівської торгово-економічної академії.

Я важко захворіла. Впродовж місяця мене боліло усе тіло так, що я не могла піднятися з ліжка. Лікарі не могли встановити діагноз. Після того, як наді мною помолився о. Василь Вороновський, посповідав мене і запричащав, мені стало легше і через декілька днів я цілком виздоровіла.

Воздайте Господеві, сини Божі! Воздайте Господеві славу імені Його, вклоніться Господеві в святих шатах (Пс 29, 1-2).

ПІСЛЯСЛОВО

Дякуємо Богові, що ця невеличка книжка побачила світ напередодні ювілею 45-ліття священства і 75-ліття життя о. Василя Володимира Вороновського, Студійського Уставу. Нехай вона спричиниться до прослави Бога і духовного зросту Його дітей в Україні і в усьому світі.

Висловлюємо щиру подяку всім, які молитвою або й матеріальною підтримкою спричинилися до видання цієї книжки, зокрема почесному консулу республіки Казахстан в Україні п. Володимиру Кожану, який спонсорував її випуск, п. Ользі Гош за допомогу в зібранні деяких матеріалів.

Заздалегідь щиро дякуємо всім, які посприяють у розповсюдженні цієї книжки, щоб вона дійшла до рук великої кількості вірних і спонукала багатьох не звертатися за послугами до самозваних цілителів і екстрасенсів, а до Господа і Його вірних послідовників у нашій св. Церкві.

Молімо Всемогутнього Бога, щоб того з-поміж нас, хто нестійкий у вірі, Він утвердив, безсилого духом — укріпив, заблуканого — навернув, і не відвернувся від кожного, хто звертається до Нього, призиваючи Його святе ім'я.

Благословен Господь повіки! Нехай так буде! Нехай так буде! (Пс 89, 52).

Молитви на різні потреби

1. Молитви у недузі й небезпеці*

І молитва віри спасе недужого, та й Господь його підійме; і як він гріхи вчинив, вони йому простяться (Як 5, 15)

Молитва над хворим і безсонним у недузі

Боже великий і всехвальний, неосяжний і непереможний! Ти створив людину Своєю рукою із земного пороху й наділив її Своїм образом і подобою. Ісусе Христе, нехай прославиться величне і дивне ім'я Твоє з предвічним Твоїм Отцем і Пресвятим благим і животворним Твоїм Духом.

Прийди до слуги *(слугині)* Твого *(Твоєї)* **/ім'я/** і навідайся до його *(її)* душі і тіла. Тебе в цьому намірі благає Преславна Владичиця наша Богородиця і Вседіва Марія разом зі святими небесними й безтілесними Силами, з чесним і славним Пророком і Предтечею і Хрестителем Іваном, зі святими, славними й всехвальними Апостолами та зі святими Отцями нашими вселенськими: Василієм Великим, Григорієм Богословом, Іваном Золотоустим, Атанасієм і Кирилом, Миколаєм Мирлікійським, Спиридоном Чудотворцем і всіма святими Ієрархами, першомучеником і архидияконом Стефаном, святими й славними великомучениками: Юрієм Переможцем, Димитрієм Мироточцем, Теодором Стратилатом та всіма святими Мучениками, преподобними й богоносними Отцями нашими Антонієм і Теодосієм Печерськими, Євтимієм, Савою Освяченим, Онуфрієм

* *Ці молитви бажано, щоб читав священнослужитель.*

Великим, Арсенієм і всіма преподобними Отцями й Матерями, святими лікарями й цілителями безсрібниками Космою і Дам'яном, Киром і Іваном, Пантелеймоном і Єрмолаєм, Самсоном і Діомидом, Талалеєм і Трифоном та іншими угодниками Твоїми, святими і блаженними українського народу, і святим */ім'я, якого є цей святий храм/* і всіма святими, подай, Господи, слузі *(слугині)* Твоєму *(Твоїй)* **/ім'я/** сон відради, сон тілесний, здоров'я душі і тіла, силу духа, життя у Твоєму мирі і спасіння.

Сам бо, чоловіколюбче Царю, прийди і зісланням Святого Твого Духа навідайся до слуги *(слугині)* Твого *(Твоєї)* **/ім'я/** і подай йому *(їй)* здоров'я, силу і духовну радість заради Твого милосердя, бо від Тебе сходять всякі добрі давання і всякий звершений дар.

Ти бо є Лікар душ і тіл наших, і Тобі славу, подяку і поклін засилаємо із споконвічним Твоїм Отцем і Пресвятим, благим і животворним Твоїм Духом, нині і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Молитва за хворих

Владико Вседержителю, Святий Царю, що напоумляєш хворобою, але не бажаєш смерті грішника, Ти піднімаєш і скріплюєш упалих, тілесні недуги людей лікуєш, молимось Тобі, Боже наш, слугу *(слугиню)* Твого *(Твою)* немічного *(немічну)* **/ім'я/** відвідай благодаттю Твоєю, прости йому *(їй)* всякі провини добровільні і недобровільні.

Так, Господи, цілющу Твою силу з неба зішли, діткнися тіла його *(її)*, погаси гарячку, втихомир страждання і всіляку приховану неміч. Будь Лікарем слуги *(слугині)* Твого *(Твоєї)* **/ім'я/**, підведи його *(її)* з постелі недуги і даруй його *(їй)* здоровим *(здоровою)* Церкві Твоїй, щоб побожно виконував *(виконувала)* волю Твою святу.

Бо Ти багатий милосердям і спасаєш нас, Боже наш, і ми Тобі славу віддаємо, Отцю, і Сину, і Святому Духові, нині і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Молитва на кожну неміч

Владико Вседержителю, Лікарю душ і тіл, Ти, що упокорюєш і піднімаєш, напоумляєш хворобою і знову зціляєш, брата *(сестру)* нашого *(нашу)* немічного *(немічну)* **/ім'я/** відвідай благодаттю Твоєю, простягни руку Твою, яка зціляє і лікує, і оздорови його *(її)*, піднявши з постелі недуги.

Прожени духа немочі, звільни слугу *(слугиню)* Свого *(Свою)* **/ім'я/** від усякої виразки, всякого болю, всякої рани, всякої гарячки і лихоманки; і якщо є в ньому *(ній)* провини або беззаконня, ослаби, відпусти, прости йому *(їй)* Твого ради чоловіколюбства.

Так, Боже наш, змилосердися над створінням Твоїм у Христі Ісусі, Господі нашому, що з ним благословенний єси, з Пресвятим, благим і животворним Твоїм Духом, нині і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Молитва на кожне прохання

Глянь, Владико чоловіколюбче, милосердним оком на слугу *(слугиню)* Твого *(Твою)* **/ім'я/** і вислухай моління наші, що їх з вірою приносимо, як і сам Ти сказав: "Віруйте, що все, про що в молитві просите, отримаєте і буде вам". І знов: "Просіть і дасться вам".

Тому і ми, хоч і недостойні, уповаючи на милість Твою, просимо: Подай благодать Твою слузі *(слугині)* Твоєму *(Твоїй)* **/ім'я/**, сповни добрі бажання його *(її)* в мирі, здоров'ї і довголітті, і Тобі, Боже наш, славу віддаємо Отцю, і Сину, і Святому Духові, нині і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Молитва до св. Пантелеймона

О святий великомученику і цілителю Пантелеймоне, милосердного Бога наслідуваче! Зглянься над нами і почуй нас, грішних, що до тебе молимось!

Випроси нам, слугам Божим */імена/*, в Господа Бога, перед яким ти стоїш з ангелами на небесах,

прощення гріхів наших; зціли недуги душевні і тілесні слуг Божих, яких ми нині згадуємо, і тут присутніх, і всіх християн, які на твоє заступництво уповають.

Знаємо, що багато наших недуг є наслідком наших гріхів, тому звертаємося до тебе, бо тобі дана благодать молитися за нас й випрошувати в Бога оздоровлення усяких недуг й немочей. Випроси нам усім святими твоїми молитвами здоров'я душі й тіла, зростання у вірі й благочесті, і всього потрібного для життя дочасного і нашого спасіння.

Просимо тебе, занеси перед престіл Всемогутнього Бога нашу щиру вдячність за Його щедрі благодаті, якими Він зволив нас обдарувати. Йому бо єдиному належить слава, честь і поклін на віки вічні. Амінь.

Молитва за охорону від диявольських засідок

Боже і Господи неба і землі, Ангелів і Архангелів, Патріархів і Пророків, Апостолів і Мучеників, Ісповідників і Дів святих, що даєш вічне життя, крім Тебе немає і не може бути іншого Бога.

Творче всього видимого і невидимого, покірно просимо Тебе: звільни нас всемогутньою Твоєю силою від влади диявольської і збережи від засідок і злоби пекельних духів, задля заслуг Господа і Спаса нашого Ісуса Христа. Амінь.

2. Молитви у різних труднощах*

Моліться один за одного, щоб вам видужати (Як 5, 16)

Молитва у хворобі

Господи наш, Ісусе Христе! Коли Ти ще жив на землі, до Тебе люди приносили недужих, а часто й самі вони приходили до Тебе цілими громадами, і Ти немічних зводив на ноги, прокажених очищав, сліпим повертав зір, німим – мову, а глухим – слух, і всім важкохворим подавав здоров'я душі і тіла.

Поглянь, Господи, у Своєму милосерді на мене і, якщо така Твоя свята воля, поверни мені здоров'я. Та якщо здоров'я тіла могло би бути загрозою для спасіння моєї душі, а ця хвороба є дорогою, яка заведе мене до Тебе, тоді благодаттю Своєю допоможи мені здатись на Твою святу волю, терпеливо, без скарги і нарікання зносити недугу.

Нехай це терпіння буде мені на відпущення і спокутування усіх моїх дочасних кар та на помноження нетлінних скарбів для вічного життя. Вчини, Господи, щоб моїм життям і моєю смертю було прославлене ім'я Пресвятої Трійці, Отця, і Сина, і Святого Духа, нині і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Молитва у недузі

Премилосердний Господи Боже мій, прибіжище й потіхо терплячих, зглянься наді мною, недостойним *(недостойною)*, прийми мою молитву, що її в цьому важкому горі заношу до Тебе, і визволи мене з цієї недуги, у якій я вбачаю Твій спасительний допуск.

Благаю Твоєї ласки: потіш мене, скріпи мої сили і оздорови мене! Змилосердися наді мною, грішником

* *Ці молитви можуть також читати і миряни.*

(грішницею), хоч і недостойний *(недостойна)* я Твого милосердя!

Вірю й уповаю, що Ти, Господи, вислухаєш мене, так, як вислуховуєш усіх тих, що до Тебе з покірним серцем звертаються. Якщо Ти, Господи, зіслав на мене цю недугу за мої провини і гріхи, і нею як добрий Батько хочеш мене напоумити, то благаю Тебе, прости мені, щиро розкаяному *(розкаяній)*, як Ти простив розслабленому, а я ніколи не забуду слів, якими Твій Син, а наш Божественний Спаситель мене через нього напоумляє: "Оце ти видужав, – тож не гріши більше, щоб щось гіршого тобі не сталося!".

Моє здоров'я і життя – у Твоїх руках, Боже, тож дозволь мені відзискати його та прожити ще якийсь час для Твоєї слави, для добра ближніх, для зібрання вічних скарбів на небі, яких ні міль, ані хробацтво не нівечить і злодії не викрадають. Коли, однак, Господи Боже, в Своїй премудрості Ти інакше постановив, нехай діється не моя, а Твоя свята воля, бо Ти найкраще знаєш, що запровадить мене до вічності.

Благаю Тебе, Боже мій, не опускай мене у моїй недузі та в годині смерті, кріпи мою віру і утверди надію на Твоє безмежне милосердя, зігрівай моє серце щирою любов'ю до Тебе і не дозволь мені зійти з шляху, який веде до спасіння моєї душі і вічного щастя в небі. Амінь.

Молитва за згоду з Божою волею

Всемогутній Боже! Ніщо в світі не діється без Твоєї волі чи Твого допуску, тому благаю Тебе в покорі мого серця, за прикладом Твого єдинородного Сина Ісуса Христа: не як я хочу, а як Ти бажаєш, так нехай станеться. Нехай буде воля Твоя!

Я з повним підкоренням Твоїй святій волі приймаю всі ті терпіння і допусти, що їх мені зсилаєш, лучу їх з усіма терпіннями і страстями Спасителя нашого Ісуса і жертвую їх Тобі на більшу Твою славу та повторюю за

Твоїм праведним слугою Йовом: "Нехай буде благословенне ім'я Господа мого!".

Прийми, Боже, це моє терпіння як покуту за мої гріхи, нехай воно очистить мою душу і полегшить мені дорогу до неба.

Милосердний Господи! Коли пригадую собі, як страшно бичували Тебе, мій Спасителю, як терням вінчали Твою святу голову і як важко Ти страждав, коли Тебе розп'яли на хресті, то бачу, що мої терпіння є ніщо в порівнянні з Твоїми стражданнями. Ти всі Свої муки і страждання прийняв на Себе добровільно і терпів, щоб спокутувати гріхи мої та цілого світу.

Отак і я приймаю радо моє горе й не нарікатиму, аби так хоч частково спокутувати свої гріхи та гріхи моїх близьких. Ісусе, мій Боже, допоможи мені терпеливо це все витримати!

Найсолодший Ісусе, допоможи мені нести мій хрест! Ти сказав: "Прийдіть до Мене всі втомлені й обтяжені, і Я облегшу вас". Ісусе, потіш мене, кріпи мене в моєму терпінні, навчи мене в кожній хвилині мого життя вбачати в усьому Божу волю і вірно виконувати її!

Мати Божа, виєднай мені у Твого Сина ласку терпеливості! Амінь.

Вервиця на відігнання злого духа

Цю вервицю відмовляємо з великою довірою до Божого милосердя над нами.

Перехрестившись, мовимо на хрестику:

"Ісусе! Ти – світло світу, дай мені пізнати Твою правду, яка визволить мене і допоможе мені виконати Твою святу волю на цій долині сліз".

На першому великому зернятку: "Ось – Хрест Господній, утікайте, дияволи".

На трьох наступних зернятках: "Геть від мене, сатано!". Алилуя *(3 р.)*.

На 5 великих зернятках кажемо:

1. "Пресвята Тройце, помилуй мене, св. Архангеле

Михаїле, переможцю злих духів, моли Бога, щоб дияволи відступили геть *від мене*".

2. "Пресвята Тройце, помилуй мене, св. Архангеле Михаїле, переможцю злих духів, моли Бога, щоб дияволи відступили геть *від дому, в якому я живу*".

3. Пресвята Тройце, помилуй мене, св. Архангеле Михаїле, переможцю злих духів, моли Бога, щоб дияволи відступили геть *від моїх рідних*".

4. "Пресвята Тройце, помилуй мене, св. Архангеле Михаїле, переможцю злих духів, моли Бога, щоб дияволи відступили геть *з моєї Батьківщини (України)*".

5. "Пресвята Тройце, помилуй мене, св. Архангеле Михаїле, переможцю злих духів, моли Бога, щоб дияволи відступили геть *з цілої землі*".

А на 10 маленьких зернятках мовимо: "В ім'я Пресвятої Трійці, молитвами Пречистої Діви Марії, всіх Ангелів і Святих утікайте геть, дияволи".

На закінчення вервиці:

"Дозволь мені прославляти і наслідувати тебе, Пресвята Діво і Мати моя, і захорони мене від ворогів душі моєї".

Молитва до свв. Архангелів Михаїла, Гавриїла і Рафаїла

О святі Архангели, дані нам Богом для нашої охорони і помочі.

Святий Архангеле Михаїле, князю усіх небесних Сил, ти очолив духів світла, які залишилися слухняними і вірними Богові, і переміг разом з ними з кличем "хто як Бог" гордого люцифера і його прибічників. Благаємо тебе, допоможи і нам перемогти всі спокуси злобних духів темряви і вірно служити Господу Богу до кінця нашого життя.

Святий Архангеле Гавриїле, благовіснику Всевишнього, ти звістив св. пророкові Даниїлові про прихід Месії, священикові Захарії про зачаття св. Предтечі і Хрестителя Івана, а Пречистій Діві Марії благовістив

про безтілесне зачаття в її непорочному лоні нашого Спасителя Христа Господа. Благаємо тебе, допоможи і нам чітко розуміти Боже Слово, слухати Його і виконувати усе, що Бог від нас бажає.

Святий Архангеле Рафаїле, післанче Божої любові, ти був провідником молодого Товії у далекий мідійський край, а побожному його батькові Товиті чудесним способом привернув зір. Благаємо тебе, будь і нашим провідником на шляху до спасіння і відкрий наші духовні очі, щоб ми, бачивши безмежну Божу любов до нас, любили Його всім серцем.

Святі й великі Архангели Михаїле, Гавриїле і Рафаїле, будьте завжди біля нас, допомагайте нам, моліться за нас і заступайтеся за нас перед престолом Всевишнього. Амінь.

Молитва на зняття прокляття роду

Небесний Отче! В Ім'я Ісуса Христа прошу Тебе: зніми усякі прокляття з мене, чоловіка мого *(дружини моєї)* і з роду мого аж до четвертого покоління.

Від імені роду мого із сльозами розкаяння прошу прощення у всіх, перед ким завинив мій рід. І від імені роду мого щиро прощаю всім, хто винен перед родом моїм, які б провини не вчинили вони.

Господи Боже мій, прости і Ти усім нам так, як я прощаю. Хай буде мир і любов між усіма нами, і Твоє благословення над усіма нами. Амінь.

Псалом 50 (51)

(закликає нас до каяття і очищення серця від гріховності)

Помилуй мене, Боже, з великої милості Твоєї, і багатством щедрот Твоїх очисти мене з беззаконня мого.

Обмий мене повнотою з беззаконня мого, і від гріха мого очисти мене.

Бо беззаконня моє я знаю, і гріх мій є завжди передо мною.

Проти Тебе єдиного я згрішив і перед Тобою зло вчинив.

То й правий Ти в словах Твоїх і переможеш, коли будеш судити.

Це бо в беззаконнях я зачатий, і в гріхах породила мене мати моя.

Це бо істину полюбив єси, невідоме й таємне мудрості Своєї явив Ти мені.

Окропи мене іссопом; і очищуся, обмий мене, і стану біліший від снігу.

Дай мені відчути радість і веселість, зрадіють кості сокрушені.

Відверни лице Твоє від гріхів моїх, і всі беззаконня мої очисти.

Серце чисте створи в мені, Боже, і духа правого обнови в нутрі моєму.

Не відкинь мене від лиця Твого і Духа Твого Святого не відійми від мене.

Поверни мені радість спасіння Твого, і духом владичним утверди мене.

Вкажу беззаконним дороги Твої, і нечестиві до Тебе навернуться.

Визволь мене від вини крові, Боже, Боже спасіння мого, і язик мій радісно прославить справедливість Твою.

Господи, губи мої відкрий, і уста мої сповістять хвалу Твою.

Бо якби Ти жертви захотів, дав би я, та всепалення не миле Тобі.

Жертва Богові — дух сокрушений, серцем сокрушеним і смиренним Бог не погордить.

Ущаслив, Господи, благоволінням Твоїм Сіон, і нехай відбудуються стіни єрусалимські.

Тоді вподобаєш Собі жертву правди, приношення і всепалення; тоді покладуть на вівтар Твій тельців.

Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові, нині і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Алилуя, алилуя, алилуя, слава Тобі, Боже! (3 р.).

Псалом 90 (91)

(на подолання страху від диявола і зросту упования на Бога)

Ти, що живеш під Всевишнього покровом, що у Всесильного тіні пробуваєш!

Скажи до Господа: "Мій захисте і моя твердине, мій Боже, на котрого покладаюсь".

Він бо спасе тебе від сітки птахолова і від погибельного мору.

Він тебе покриє крилами Своїми, і ти втечеш під Його крила; щит і забороло — Його вірність.

Ти не злякаєшся ні страху вночі, ані стріли, що вдень літає.

Ані чуми, що в пітьмі блукає, ані зарази, що нищить опівдні.

Нехай і тисяча впаде біля тебе, і десять тисяч праворуч від тебе, — до тебе не підійде.

Ти лиш очима споглянеш — і кару грішників побачиш.

Бо Господь — твоє прибіжище, Всевишній — твій захист.

Ніяке лихо до тебе не приступить, ніяка кара не підійде близько намету твого.

Бо ангелам Своїм Він повелить про тебе, щоб берегли тебе на всіх твоїх дорогах.

І на руках тебе носитимуть, щоб не спіткнулася нога твоя об камінь.

На гада й змія будеш наступати, розтопчеш лева й дракона.

"Тому, що він виявив свою любов до Мене, Я його врятую; Я вивищу його, бо він знає Моє ім'я.

Візве до Мене, і Я озвусь до нього; я буду з ним у скруті, Я його визволю і його прославлю.

Довгим віком його насичу і явлю йому Моє спасіння".

Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові, нині і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Алилуя, алилуя, алилуя, слава Тобі, Боже! (3 р.).

Молитва до Христа Спасителя за благодать зцілення від недуги пияцтва

Господи, Спасителю наш, що переміг великі диявольські спокуси в пустелі, звільни мене від рабства лукавого. Вияви мені благодать Свою, щоб я вірно дотримав дане мною на святому Хрещенні слово: постійно відрікатися сатани і всієї служби його.

Допоможи мені дотриматися моєї постанови не надуживати алкоголем і у тверезості проводити всі дні мого життя, спрямуй стопи мої, щоб не блукав я бездоріжжями, а вірно тримався шляху спасіння, який Ти мені вказав з безмежної Твоєї любові до мене. Господи, щедрий і премилостивий, не бажаєш Ти смерті грішника, але навернення і спасіння його!

Господи, зглянься над всіма одержимими недугою пияцтва слугами Твоїми, і зокрема наді мною, немічним і грішним. Ти знаєш, які лиха я, переможений злобним і лукавим спокусником, зазнав внаслідок цієї недуги.

Врозуми мене, Господи, звільни мене з цього гріховного узалежнення, утверди мене у тверезості, скріпи у стриманості. Зволь відродити у мені турботу про здоров'я душі і тіла мого.

Допоможи мені зростати у чеснотах на добро моє і моїх ближніх. Вчини, щоб у тверезості провів я всі дні життя мого і достойно прославляв ім'я Твоє Пресвяте, як на землі, так і у вічності. Амінь.

3. Охоронна молитва св. Кипріяна*

Прийди і побачиш на власні очі злих духів, як вони втікають від наших заклинань і під нашими духовними нагаями покидають тіла опанованих ними людей
(св. Кипріян)

Коли промовляємо молитву св. священномуч. Кипріяна з Картагену, чи вдень, чи вночі, чи в будь-який інший час, то усі злобні сили, які противляться прославі Бога Живого, втечуть.

Господи, благослови!

Господи, Боже Сильний і Святий, Царю над царями, почуй нині молитву слуги Твого, Кипріяна.

Тобі підкоряються незліченні тисячі Ангелів і Архангелів та інших небесних Сил, Ти знаєш таємниці серця слуги *(слугині)* Твого *(Твоєї)* **/ім'я/**, явись йому *(їй)*, Господи, як в оковах Павлові й у вогні Теклі. Об'яви мені, як пізнати Тебе мені, грішному, який творить стільки беззаконь.

Ти, стримавши хмари, не дав дощу небесному пролитися на дерево в саду і воно плоду не дало. Жінкам не дав зачати, а іншим народити дітей. На обгороджування саду тільки дивився і не творив. Лозі заборонив цвісти, а колосу розвиватися, винограду родити, а звірам плодитися, рибам морським плавати, а птахам небесним літати. Так Ти явив силу Свою пророкові Іллі.

Молю Тебе, Господи Боже мій, усіх царів й усіх лукавих бісів, які людину схиляють до гріха, чинячи гріх з нею, Ти силою Своєю не дозволь їм цього робити! Нині ж, Господи Боже мій, Сильний і Великий, вчини мене недостойного достойним, і приналежним до Твого святого стада, молю Тебе, Господи Боже мій, дай

** Цю молитву бажано, щоб читали священнослужителі, богопосвячені особи і миряни, які є глибоковіруючими й практикуючими християнами*

кожному, хто щиро молиться цією молитвою вдома чи в будь-якому місці, усе, що з вірою у Тебе просить.

У Пресвятій Величі Твоїй був Ти милосердним до мене і не захотів погубити мене з усіма беззаконнями моїми; так не погуби кожного, хто молиться до Тебе цією молитвою.

Нестійкого у вірі зміцни, безсилого духом укріпи, заблуканого наверни і не відверніся від кожного, хто звертається до Тебе, призиваючи Твоє святе ім'я.

Я ж, припадаючи до Тебе, Господи, молю і прошу в Пресвяте Ім'я Твоє: якщо у будь-якому домі і будь-якому місці, а тим більше на кожному правовірному християнинові є чари від лукавих людей чи бісів, то нехай прочитають цю молитву над головою людини в домі її, і нехай звільниться вона від насланих злими духами заздрощів, лестощів, ревнощів, ненависті, поклоніння злому, надмірного страху перед злом, диявольської і поганської отрути і усякого заклинання і прокляття.

Кожного, хто молиться цією молитвою вдома, захисти від усяких спокус диявольської потвори, згубного впливу злобних і лукавих людей, від заклинань і усяких чар і чародійства, і нехай відступлять і втікають від нього злі духи.

Господи Боже мій, що маєш найвищу владу на небесах і на землі, заради Імені Твого Пресвятого і заради невимовної милості Сина Твого, Господа і Бога нашого Ісуса Христа, вислухай в цей час недостойного *(недостойну)* слугу *(слугиню)* Твого *(Твою)* ***/ім'я/***, що читає цю молитву, і через неї нехай зникнуть усі диявольські прояви.

Як віск тане від вогню, так нехай зникнуть усі чари і заклинання лукаві перед людиною, яка читає цю молитву. Пізнання Імені Животворної Трійці є змістом нашого розуміння, крім Тебе іншого бога не знаємо, Тобі віруємо, Тобі поклоняємося і Тебе благаємо: захисти і збережи нас від усякого лукавого діяння і чарів злих людей.

Як Ти синам Мойсея із каменя солодку воду виточив, так, Господи Боже мій, Сильний і Великий, поклади Твою руку, повну благодаті Твоєї, на слугу *(слугиню)* Твого *(Твою)* ***/ім'я/*** і захисти його *(її)* від усяких злих підступів, і благослови, Господи, дім цей, що в ньому проказують цю молитву, і кожного, хто молиться нею до тебе. Благодать Твою зішли на кожного, Боже, і захисти його від усякого впливу чародійства. Помічником і покровителем будь йому, Боже мій.

Чотири ріки: Фесон, Геон, Євфрат і Тигр едемська людина не може стримати, так заради сили Бога Живого не може жоден чарівник зробити щось злого або здійснювати мрії бісівські при читанні молитви цієї! Хай зникне демон і нехай відступлять всі злі сили, наслані злобними людьми на слугу *(слугиню)* Твого *(Твою)* ***/ім'я/***.

Боже мій, служінням ангелів і співом Серафимів, Благовіщенням Пресвятій Діві Марії архангелом Гавриїлом і безтілесним зачаттям нею Господа і Спаса нашого Ісуса Христа, славним Різдвом Його у Вифлеємі, мучеництвом чотирнадцяти тисяч немовлят і Святим Хрещенням Господа нашого, яке Він прийняв на ріці Йордані, постом і перемогою Його над диявольськими спокусами, численними чудами, які Він вчинив на землі, зцілення і очищення даруй.

Господи Ісусе, Ти під час Свого земного життя мертвих воскрешав, бісів виганяв і входом Своїм в Єрусалим Месією і Царем Себе показав, приймаючи привітання від єрусалимських дітей – "Осанна Синові Давида!". Від Різдва Свого Ти скорботи терпів, перетерпів страшні муки і був розп'ятий і похований, і воскрес на третій день, згідно з Писанням, і вознісся на небо, де багаточисленні ангели і Архангели і всі небесні Сили співом славили Твоє прибуття, а зараз сидиш праворуч Отця Свого до другого Свого приходу, коли прийдеш Ти судити живих і мертвих.

Ти дав владу святим учням Твоїм і апостолам, сказавши: "Затримаєте і затримається, відпустите і від-

пуститься". Так і завдяки молитві цій звільни від усякого диявольського чародійства кожного *(кожну)* слугу *(слугиню)* Твого *(Твою)* ***/ім'я/***.

Заради Пресвятого і Величного Імені Твого, Боже мій, заклинаю і проганяю усіх духів лукавих і злих, зурочення злих людей і чародійства їх: наговори, чари, шкоду від злого ока й усякі хитрощі диявольські. Молю Тебе, Багатомилостивий Господи, відверни усе це лихо від слуги *(слугині)* Твого *(Твоєї)* ***/ім'я/*** і від дому його *(її)* і від усього маєтку його *(її)*.

Як примножив Ти літа цареві Єзекії, так продовжи, Господи, вік тому, хто проказує цю молитву, і як примножив багатства праведного Йова, так збільши земні блага тим, що звертаються до Тебе цією молитвою: створенням Адамовим, жертвою Авеля, святістю Еноха, праведністю Ноя, наверненням Мелхіседека, вірою Авраама, святістю Якова, вірністю патріархів, рабством Йосифа Єгипетського, дитинством Мойсея, священством Аарона, мужністю Ісуса Навина, святістю Самуїла, дванадцятьма колінами Ізраїлевими, служінням пророків, премудрістю пророка Соломона, молінням пророка Єлисея, постом і видінням пророка Даниїла, благовіщенням Йосифові, посницьким життям чесного, славного Пророка і Хрестителя Івана, мучеництвом Петра і Павла, дівственністю Івана Богослова, кров'ю священномучеників, молитвою ста десяти святителів Другого Вселенського Собору, святих ісповідників і помічників страшного невимовного Імені Твого Пресвятого, Всеславний і Всевідуючий Боже, Якому підкоряється незліченна кількість небесних Сил. Заради їх молитов молю і прошу Тебе, Господи, прожени і подолай усяку злобу і лукавство від слуги *(слугині)* Твого *(Твоєї)* / ***ім'я/*** і хай щезне воно в пекельній безодні.

Молитвою цією звертаюся до Тебе, Єдиного і Непереможного Бога, нехай буде усім християнам спасіння в домі, у якому моляться цією молитвою. Нехай переможе вона усяке лукавство: на морі чи в дорозі, у джерелі чи в колодязі, на верхньому порозі

чи на нижньому, позаду чи спереду, в стіні чи в покрівлі, нехай усюди зникне!

Нехай зникне усяка диявольська примара, яка існує і діє в горах чи у печерах, в домашніх притворах чи у прірвах земних, в корінні дерев чи в листі рослин, на нивах чи в садах, в траві чи в кущах, в печі чи в бані, в усьому нехай згине!

Нехай згине усяке лукаве діяння: в лусці чи в плоті риби, в шкірі змії чи в шкірі людини, в святкових прикрасах чи в головних уборах, в очах чи у вухах, у волоссі на голові чи в бровах, в ліжку чи в одязі, в обрізаних нігтях ніг чи рук, в крові гарячій чи у воді студеній, в усьому нехай зникне!

Усяке злодійство чи чародійство нехай зникне: в мозку чи під мозком, в плечах чи між плечима, в м'язах чи в гомілках, в нозі чи в руці, в животі чи під животом, в кісточках чи в жилах, в шлунку чи в природних межах, в усьому нехай згине!

Нехай згине усяке диявольське діяння чи примара, наслана на золоті чи сріблі, на міді чи залізі, на олові чи свинці, на меді чи воску, у вині чи в інших п'янких напоях, в хлібі чи їжі, в усьому нехай зникне!

Нехай згине усякий диявольський задум проти людини: в морських потворах чи в комахах, в тваринах чи в птахах, в зорях чи в місяці, в хижих звірах чи в плазунах, на папері чи в чорнилі, в усьому нехай зникне!

Помолився Ісус Навин – зупинилися сонце і місяць, помолився пророк Даниїл і закрились левині пащі. Три юнаки Ананія, Азарія і Мисаїл молитвою погасили вогонь у розпаленій печі. В одну мить увійшов у рай розбійник молитвою і покаянням. Так само молю Тебе, Господи, по молитві цій вислухай кожного, хто її відмовляє.

Молюся і прошу святий собор пророків – Самуїла, Ісаю, Осію, Йоіла, Амоса, Іллю, Єлисея, Наума, Захарію і Пророка і Предтечу й Хрестителя Господнього Івана, святих і праведних Богоотців Йоакима і Анну, Йосифа Обручника, Симеона Богоприємця, молю й прошу

чотирьох Євангелистів – Матея, Марка, Луку та Івана Богослова, святих Верховних Апостолів Петра і Павла та інших апостолів, Якова – брата Господнього по плоті, Симеона – родича Господнього та інших учнів Христових, преподобних жінок-мироносиць, святителів, преподобних, мучеників, ісповідників, безсрібників і чудотворців, які жили і померли в Тобі, Христе, Боже мій, і всіх святих, що від віку Тобі вгодили, Господи помилуй і спаси слугу *(слугиню)* Твого *(Твою)* ***/ім'я/***, нехай не торкнеться ні його *(її)*, ні його *(її)* дому ніяке зло і лукавство ні у вечірній час, ні у вранішній, ні вдень, ні вночі.

Збережи його *(її)*, Господи, від повітряних, підземельних, водяних, лісових, домових та усякого роду бісів і духів злоби.

Молю Тебе, Господи, щоб молитва ця свята раба Твого Кипріяна була затверджена і призначена Тобою, Триєдиним Богом, на погибель і вигнання усякого зла, ворога і супротивника Твого і нашого, який своїми бісівськими сітями ловить усюди людину.

Словом Господнім постали небо і земля і все, що у піднебесних просторах, силою молитви цієї хай згине усяка ворожа примара і диявольська потвора. Закликаю на допомогу усі Сили небесні і Твоїх Архангелів: Михаїла, Гавриїла, Рафаїла, Уріїла, Сеалтіїла, Егудіїла, Варахіїла, Ангела і Хоронителя мого, силою Чесного Животворного Хреста Твого Сина і Спаса нашого нехай буде охоронений *(охоронена)* слуга *(слугиня)* Твій *(Твоя)* ***/ім'я/***, Господи, і нехай буде переможене лукавство диявольське на прославу Твого Імені Пресвятого, Триєдиний Боже, бо Тобі належить слава, честь і поклін завжди, нині і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Після цього слід відмовити ще таку молитву:

Боже наш, Ти єдиний Всесильний і Всемогутній, збережи через молитву св. Кипріяна слугу *(слугиню)* Твого *(Твою)* ***/ім'я/***. Амінь. *(3 р.)*.

Господи Ісусе Христе, відвічне Слово і Сину Божий, заступництвом Пресвятої Твоєї Матері і молитвою Ангела Хоронителя мого, помилуй мене, грішного слугу *(слугиню)* Твого *(Твою)* ***/ім'я/***. Амінь. *(3 р.)*.

Всі святі і праведні, моліть Милостивого Бога за мене, слугу *(слугиню)* Божого *(Божу)* ***/ім'я/***, нехай Господь збереже і захистить мене від злобного ворога і противника спасіння душі моєї. Амінь. *(3 р.)*.

Після кожного прохання слід зробити три земних поклони.

Підписи до фотоматеріалу

Фотографії, розміщені на кольоровій вставці:

1. Ксенія Вороновська – мама о. Василя і владики Юліана.
2. Отець Василь Вороновський разом зі своєю матір'ю у Трускавці (1966 р.).
3. Рідний брат о. Василя Вороновського Михайло серед учнів вечірньої школи у Львові.
4. Василь Вороновський разом зі своєю матір'ю на весіллі двоюрідного брата Ярослава Наконечного (племінника матері по рідному братові) у с. Гумниська (1950 р.).
5. Дзвіниця у с. Гумниська — родинному селі о. Василя Вороновського.
6. Отець Василь з рідним братом Кир Юліаном серед священиків перед храмом Пресвятої Трійці у Дрогобичі у день закінчення місій з нагоди підготовки до Ювілею 2000 року (1999 р.).
7. Каплиця Преображення Господнього у с. Гумниська — рідному селі о. Василя Вороновського.
8. Ієромонах Студит Василь з рідним братом Кир Юліаном, архимандритом Студійського Уставу в Україні (Дрогобич, 1996 р.).
9. Каплиця і дзвіниця, побудовані на кошти жертводавців на місці батьківської хати у с. Гумниська, рідному селі ієромонахів Вороновських – о. Василя і владики Юліана.
10. Отець Василь Вороновський біля каплиці Преображення Господнього в с. Гумниська (весна 2003 р.).
11. Отець Василь Вороновський у першу неділю Великого посту відправляє водосвяття над джерелом в урочищі "Джублик" с. Вільхівка на Закарпатті (березень 2003 р.).
12. Отець Василь Вороновський серед людей після водосвяття у центрі м. Львова (2000 р.). Люди завжди довкола нього юрмляться і тиснуться, подібно як колись біля Ісуса (пор. Лк 8, 45).
13. Отець Василь Вороновський біля фігури Матері Божої у богородичній капличці у родинному селі Гумниська (весна 2003 р.).
14. Отець Василь Вороновський після посвячення фігури Пресвятої Богородиці в урочищі "Джублик" с. Вільхівка на Закарпатті у першу неділю Великого посту (березень 2003 р.).

Фотографії на обкладинці:

На 2 с.: ієромонах Студит Василь Вороновський на фоні храму св. Архистратига Михаїла у Львові (2003 р.).
На 3 с.: ієромонах Студійського Уставу Володимир Василь Вороновський в коридорі монастиря отців Студитів у Львові.

ЗМІСТ

ВСТУПНЕ СЛОВО 5

РОЗДІЛ 1
Благословенна родина Вороновських 9

РОЗДІЛ 2
Життя і служіння ієромонаха Володимира Василя Вороновського 13
1. Священиче і монаше покликання 13
2. Душпастирська праця під час підпілля УГКЦ 16
2.1. Початки священичого служіння 16
2.2. Блаженні переслідувані за правду 18
3. Священиче служіння після легалізації УГКЦ 21

РОЗДІЛ 3
Ревна молитва праведника має велику силу 24
1. Господи, Лікарю душ і тіл, помилуй нас! 24
2. Молитвою і постом виганяється злих духів 26
3. Львівська Витесда 29

РОЗДІЛ 4
Недуга – допуст Божий! 32
1. Християнський погляд на недугу 32
2. Молитва сильніша від медицини 35

РОЗДІЛ 5
Відрікаюся сатани! 39
1. Що таке екзорцизм? 39
2. Противтеся дияволові сильні вірою 42
3. Хитрість князя світу цього 47

РОЗДІЛ 6
Засоби оздоровлення душі й тіла 59
Святі Тайни Покаяння і Пресвятої Євхаристії 59
Дев'ятниця 59
Помазування і натирання свяченою водою та олією 61
Паломництво 62

РОЗДІЛ 7
Свідчення зцілених 63

ПІСЛЯСЛОВО 66

Молитви на різні потреби 67

Підписи до фотоматеріалу 86

Не бійся, тільки вір

(життя і служіння ієромонаха Студійського Уставу
Володимира Василя Вороновського)

Літературний редактор
Віра Арів

Богословський редактор
о. Йосафат Воротняк, ЧСВВ

Художнє оформлення
Богдан Свідрук

Поправка

У цьому виданні закралася прикра помилка. На с. 51 замість питання, яке починається словами: *"Вже вийшли друком..."* слід читати: **"У книжечці "Зцілюю молитвою" було сказано, що Ви дозволяєте людям виливати віск. Чи це правда?".** Просимо вибачення у читачів і в упорядника книжечки "Зцілюю молитвою" В. Громика.

Святоонуфріївський монастир отців Василіян
Редакція часопису "Місіонар"
79019, м. Львів, вул. Б. Хмельницького, 36
тел./факс 72-46-94
e-mail: misionar@lviv.farlep.net

Друк ВВП "Місіонер"
80300, Львівська обл.,
м. Жовква, вул. Василіянська, 8
Зам. № 476

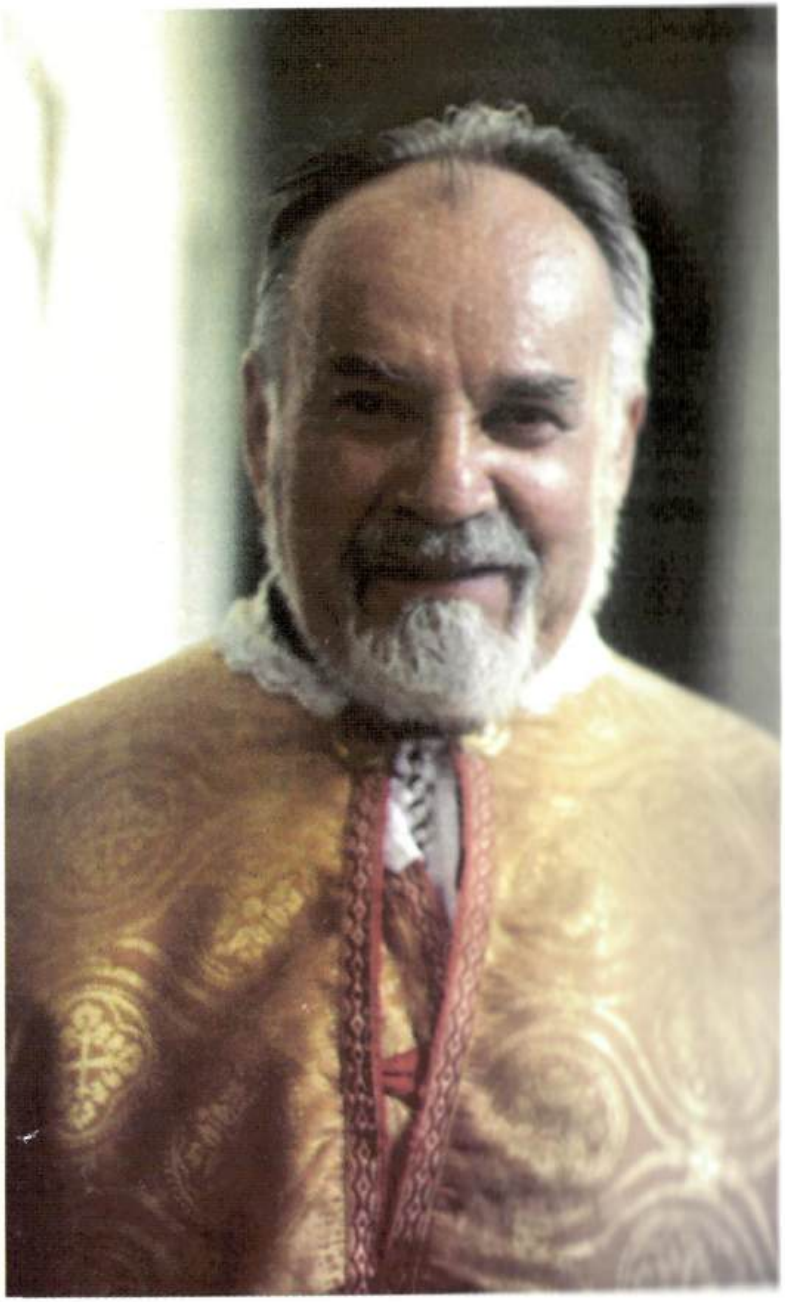

Глибоковіруючі люди і в найскрутніші хвилини свого життя уповають на Бога. У св. Євангелії мовиться про начальника синагоги Яіра, який прибув до Ісуса у дуже скрутну хвилину, коли вмирала його дочка, і просив Його врятувати дитину. Наш Божественний Спаситель озвався до нього словами: "Не бійся, тільки вір", – і воскресив дівчину на очах у батьків.

Так і я би хотів, щоб люди у своїх недугах і тривогах з такою ж сильною вірою приходили до Господа. Без правдивої віри в серці неможливо отримати зцілення душі й тіла. І хоча диявол є сильнішим від нас, людей, але християни, які глибоко вірять в Бога і усвідомлюють Його всемогутність, не мають причини його боятися, бо озброєні благодатними засобами, які їм дає св. Церква як захист від диявольської сили.

Віруюча людина повинна боятися тільки Бога, точніше гріха, через який вона може втратити право на небо, тобто спадкоємство дітей Божих. Не треба боятися недуги, ні нестатків, ані самої смерті, а дивитися на все очима віри, добачаючи у всьому цьому знаряддя у руках доброго Батька, Який хоче навернути на шлях спасіння усіх Своїх заблуканих дітей.

Дай Боже, щоб всі, які читають цю книжку, утвердилися у правдивій вірі в Триєдиного Бога, а ті, які заблукали і знайшли приманливий притулок у різних сектах, повернулися в лоно св. Церкви.

ієромонах Василь Володимир
Вороновський, Студійського Уставу